

Vacenovický zpravodaj

2009

Zpravodaj obce Vacenovice

Prosinec 2009

Vážení a milí spoluobčané,

„Než nový rok zas nastane, chci ráda popřát všem. Ať příznivý vítr zavane, bez zášti dýchá zem.

Přeji vám věrné přátele, ať v srdcích láska hoří. Žijte naplno a vesele, ať se nám krásně tvoří.“

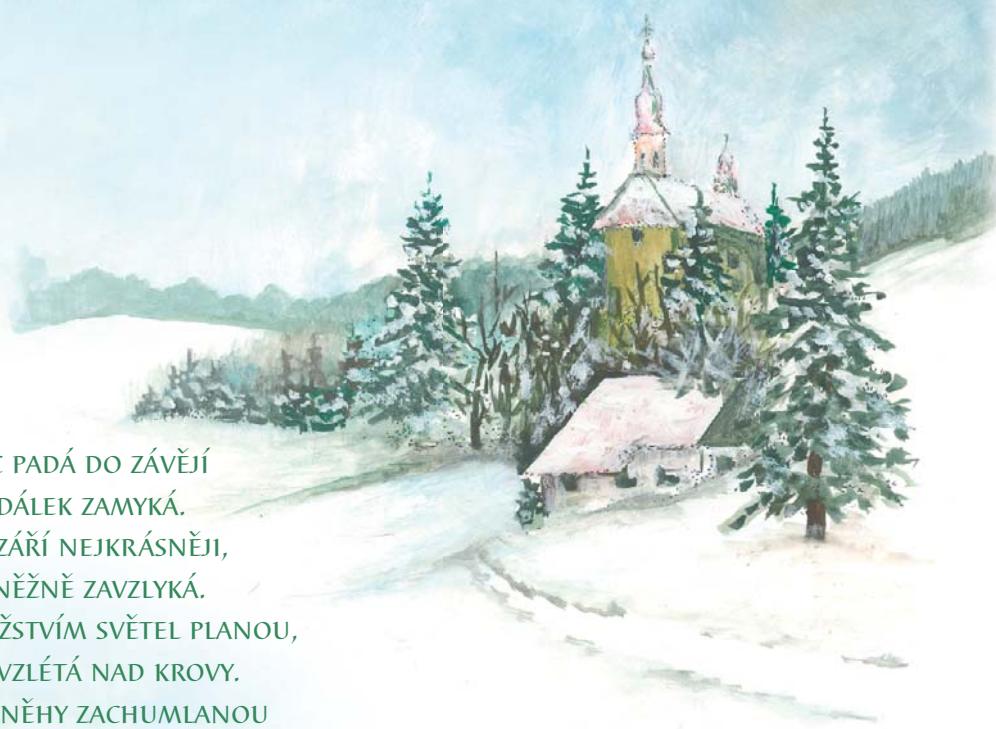
Nadešla opět vánoční doba, která pro většinu z nás patří k nejkrásnějším v roce. Je to čas klidu a pokoje, čas sladce vonícího cukroví, čas nazdobených vánočních stromků, splněných přání, rozzářených dětských očí, čas dárků a radosti s pohodou. Ale Vánoce to nejsou jen dárčky a překvapení, ale především láska, porozumění a štěstí. Štěstí hlavně v tom, že jsme spolu. O Vánocích myslíme na ty, na kterých nám opravdu záleží. Přeji vám, ať je po

vašem boku vždy někdo, s kým se můžete o to všechno krásné podělit. Věřím, že i vy, v tento čas, dokážete alespoň na chvíli zapomenout na všední shon a budete moci svátky prožít v radosti a pohodě.

Z celého srdce vám přeji prožití svátků vánočních v míru, lásce a přátelství. Neboť nejen v tyto sváteční dny žijeme touhou po lásce a porozumění, ale bude jistě i mnoho dnů příštích, v nichž budeme potřebovat blízkost druhých. Kéž toto přání se vám všem splní a bude posilou i v nadcházejícím Novém roce 2010, do kterého vám přeji pevné zdraví, spokojenost a plnou osobní pohodu.

Blanka Bábíčková,
starostka obce

PROKŘEHLÝ MĚSÍC PADÁ DO ZÁVĚJÍ
A VĚČNÉ TICHO DÁLEK ZAMYKÁ.
TEĎ OKNA CHALUP ZÁŘÍ NEJKRÁSNĚJI,
ROLNÍČKA KDESI NĚŽNĚ ZAVZLYKÁ.
VÁNOČNÍ STROMKY MNOŽSTVÍM SVĚTEL PLANOU,
PŘESLADKÁ RADOST VZLÉTÁ NAD KROVY.
NAD ZJIHLOU ZEMÍ V SNĚHY ZACHUMLANOU
ANDĚLÉ PLUJÍ NEBEM RŮŽOVÝM...

Společenská kronika

Děti narozené v r.2009:

„Jaro se pozná po poupěti, z výkřiku dětských očí.
V rozdováděných strážích potok rozpouští vlas.
Zpěv už dál nevydrží vězení ptačích těl,
dychtivá země těží zlato pro podběl.
Ožívá Kristus na kříži v poli i v nás.
Pro radost zapomenem, co spálil mráz...“

Datum

6.1.
12.1.
19.1.
29.1.
19.1.
13.2.
23.2.
1.4.
2.4.
15.4.
6.5.
29.5.
9.6.
20.6.
16.7.
21.7.
30.7.
11.8.
13.8.
1.9.
7.9.
24.9.
9.10.
6.11.
11.12.
15.12.

Jméno a příjmení:

Tereza Domanská
Adéla Havelková
Jana Bábíčková
Vojtěch Zmeškal
Dominika Němcová
Gita Čáslavová
Matěj Herzán
Viktorie Holečková
David Příbýl
Lubor Foltýn
Šimon a Matouš Bařinovi
Tobias Rygar
Veronika Blahová
Anna Profotová
Kryštof Špaček
Max Krist
Metoděj Blahušek
Lenka Charvátová
Vojtěch Grufík
Marek Koutný
Karel Příkazský
Matěj Ryba
Tomáš Antoš
Matěj Hubáček
Agáta Kordulová
Prokop Harca

Rodiče:

Aleš Domanský a Petra Uřinovská
Libor a Jitka Havelkovi
Josef a Ivana Bábíčkoví
Ladislav Zdřálek a Petra Zmeškalová
Radek a Renata Němcovi
Robert a Mgr.Lucie Čáslavovi
Ivan a Šárka Herzánovi
Radek a Eliška Holečkoví
František Příbýl a Vladimíra Domanská
Luboš a Veronika Foltýnovi
Robert a Dominika Bařinovi
Lukáš Novák a Veronika Rygarová
Petr a Mgr.Jaroslava Blahovi
Radek a Pavlína Profotovi
Radek Špaček a Karolína Bangová
Zbyněk a Sylva Kristovi
ing.Miroslav a Petra Blahuškovi
Petr a Pavlína Charvátovi
Petr a Karla Grufíkovi
Miroslav a DiS.Markéta Koutných
Pavel Vyhňák a Erika Příkazská
Vlastimil a Jitka Rybovi
Jiří a Markéta Antošovi
ing.Jiří a Miroslava Hubáčkoví
Jakub a Zuzana Kordulovi
Bc.Petr a Bc.Zuzana Harcovi

Vítání do života 18. 4. 2009

Vítání do života 11. 10. 2009

Společenská kronika

SVATBY V R.2009:

Snoubenci:

Zbyněk Krist
Sylva Olejníková
Jiří Raiskup
Veronika Chvátalová
Roman Mikovič
Lada Dobrovská
Ing.Jiří Hubáček
Miroslava Kristová
Tomáš Kadlec
Hana Kristová
Václav Horáček
Veronika Kadlčíková
Tomáš Šeďa
Michaela Chvátalová
Zbyněk Šťastný
Lenka Pavlačková
Zbyněk Bolf
Lenka Nedvěďová
Mgr.Stanislav Ingr
Bc.Zuzana Gabrielová
Josef Příkazský
Andrea Miléřová
Vilém Kroupa
Ing.Tereza Stašová
Pavel Valenta
Blanka Rybníkářová
Michal Vaněk
Eva Stratilová
Pavel Ingr
Ivana Kotásková
Radek Němec
Renata Macháčková
Libor Krist
Lucie Čopfová
Jaroslav Ševčík
Markéta Marečková

Trv.bydliště

Vacenovice
Vacenovice
Vracov
Vacenovice
Kunovice
Vacenovice
Ratíškovice
Vacenovice
Říčany
Vacenovice
Vacenovice
Ratíškovice
Ratíškovice
Vacenovice
Vacenovice
Vacenovice
Vacenovice
Moravské Knínice
Vacenovice
Milotice
Vacenovice
Vacenovice
Vacenovice
Hodonín
Vacenovice
Vacenovice
Vacenovice
Vacenovice
Dubňany
Vacenovice
Milotice
Vacenovice
Mikulov
Vacenovice

Místo sňatku

Brno-Město
Milotice
USA
Ratíškovice
Říčany
Ratíškovice
Milotice
Milotice
Kyjov
Kuřim
Milotice
Vacenovice
Vacenovice
Vacenovice
Vacenovice
Milotice
Vacenovice
Vacenovice

„Pole neorané – potůček čistý,
zpěv ptáků zní svatební písní.
Do dlaní voda nabraná
-ukojená tvou žízní.
Ve věnci moravském – tam
v trávě voňavé- oděna do kvítí
– to lože mé.
A nebe nad námi a nebe
v nás.
A šípková růžička opět roz-
kvetla a provoněla celý svět.
Ty jsi ten keř a já tvá růžička
– můj milý.“

Svatební obřad Evy Stratilové a Michala Vaňka na Růdníku

STATISTIKA

V roce 2009 se ve Vacenovicích:

narodilo

27 dětí

přihlásilo k trvalému pobytu

21 občanů

odhlásilo se z trvalého pobytu

26 občanů

a zemřelo

11 občanů

Stav obyvatel před uzávěrkou zpravodaje činí 2202,

z toho je 1103 mužů a 1099 žen,

průměrný věk muži 37,4, ženy 39,91, celkem 38,65 let.

Společenská kronika

VÝZNAMNÁ OSOBNÍ VÝROČÍ V R.2009

94.narozeniny oslavil:

Pan František Ryba Vacenovice 367

93.narozeniny oslavily:

Paní Anna Letochová Vacenovice 437

Paní Bedřicha Koutná Vacenovice 276

91.narozeniny oslavila:

Paní Josefa Frolcová Vacenovice 207

90.narozeniny oslavila:

Paní Kristová Františka Vacenovice 442

80.narozeniny oslavili:

Paní Bábíková Apolonie Vacenovice 252

Paní Belková Marie Vacenovice 398

Paní Nováková Marie Vacenovice 14

Paní Dobešová Anna Vacenovice 371

Pan Ingr Jan Vacenovice 94

Paní Kostýlková Naděžda Vacenovice 20

Pan Křížka Gabriel Vacenovice 289

Pan Můčka Jan Vacenovice 67

Paní Můčková Kristina Vacenovice 67

Paní Sladká Ludmila Vacenovice 5

Paní Strnadová Marie Vacenovice 407

Pan Tichý Vlastimil Vacenovice 594

„Dívám se na křehkou orchidej v ranním slunci,

pozoruji starý obraz, dědictví po rodičích,
a zvolna vstupuji do letního dne.

Stojím zadumán na břehu neznámé říčky,
v jejíž hladině se odráží bílá oblaka.

Někdy se mi nechce odtamtud vrátet, dnes
mne však přitahují a navrací zpět
něžné květy orchidejí zvolna vadnoucí
v matné mosazi křídlovek...”

Zlatou svatbu, tj. 50 let společného života oslavili manželé:

Antonín a Marie Šťastní

Jiří a Anna Sedlářovi

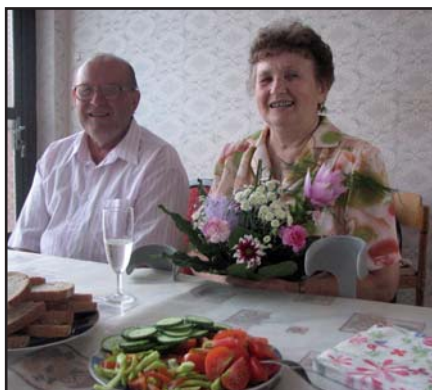
Imrich a Marie Lantošovi

D i a m a n - tovou svatbu, tj. 60 let společného života oslavili manželé:

Jan a Marie
Novákoví

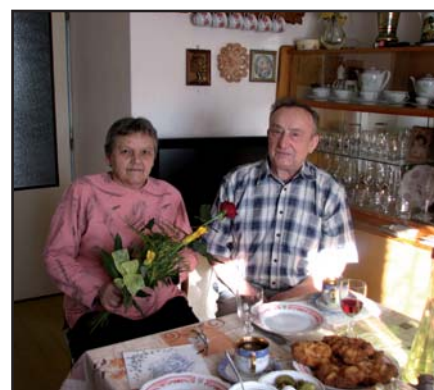
Všem oslavencům srdečně blahopřejeme !

Anna a Jiří Sedlářovi

Marie a Imrich Lantošovi

Antonín a Marie Šťastní

ÚMRTÍ V R.2009:

*„Jabloně venku tiše schnou, jen vítr jim píseň
zpívá a zelený šat strhává.*

*Ptáci ve hnízdech utichli, země k spánku se chystá,
roucha z mlhy jsou jistá.*

*Tíseň do duše se vkrádá, slzu už zadržíš stěží,
když drazí v zemi leží.*

*I oni už svlékli svůj šat, z věčnosti na nás shlíží,
vědí, že i nám se čas blíží...”*

Datum:	Jméno a příjmení:	Č.p.	Ve věku:
11.1.	Jakub Grufík	228	85
16.3.	Štěpánka Nivnická	399	78
17.3.	Chvátalová Anděla	71	81
4.4.	Pavel Bureš	461	45
5.4.	Jan Chvátal	415	84
21.4.	Milena Pavýzová	658	62
15.5.	Josef Šťastný	260	75
21.8.	František Pospíšil	16	68
8.10.	Magdalena Bábíčková	217	88
6.11.	Jan Školař	410	69
25.11.	František Ryba	367	94

O našich příjmeních

Židovských příjmení se týkal Josefův patent z 23. 6. 1787 s platností od 1. 1. 1788, jenž ukládal Židům povinnost přijetí německých jmen. Hebrejská jména byla obvykle zakázána a vrchnostenská úředníci vypracovali seznam „přípustných“ jmen. Jak uvádí slovník B. C. Kaganoffa „A Dictionary of Jewish Names and their History“ (London, 1977), aby si člověk zajistil „hezké“ rodinné jméno, musel úředníky uplácat. Dostal pak jméno odvozené od květin nebo drahokamů; dvě velmi drahá jména byla Kluger (rozumný) a Fröhlich (šťastný). Většinu Židů však úředníci rozdělili do čtyř kategorií a podle toho je pojmenovali: Weiss (bílý), Schwarz (černý), Gross (velký) nebo Klein (malý).

Židé kněžského nebo levitského původu, kteří se mohli hlásit ke jménům jako Cohen, Kahn, Katz, Levi, museli tato jména poněmčit.

Velká skupina Židů dostala jméno podle místa narození nebo pobytu, např. Epstein, Horowitz, Brody, Tausig nebo Posner. Kaganoff zdůrazňuje, že je při výskytu jmen, která se zdají být odvozena od místního názvu, nutné dokumentovat, zda v daném místě nebo jeho okolí Židé opravdu sídlili, a navrhuje jistou opatrnost. Kupříkladu jméno Engländer neodkazuje k Anglii, jak bychom se mohli domnívat, ale je podle něj odvozeno z vlastního jména Engel, vzniklého z hebrejského Maleachi.

Příjmení vznikala postupně, zprvu u šlechticů v podobě přídomku. Například v 16. století již příjmení používala většina obyvatel, příjmení však nebylo striktně dědičné. V minulosti docházelo v některých obdobích (zejména po třicetileté válce) nezřídka k tomu, že členové určité rodiny přejímali příjmení podle označení hospodářské usedlosti, na níž se usídlili (např. příjmení Kuchválek podle Kuchvalovského gruntu) a která byla takto pojmenována zpravidla po dřívějších majitelích.

Povinné používání příjmení v českých zemích zavedla císařovna Marie Terezie.

Ve Španělsku se používají dvě příjmení, první po otci a druhé po matce – např. José Luis Rodríguez Zapatero, kdy José Luis jsou dvě křestní jména, Rodríguez je příjmení po otci (první z jeho příjmení), který se jmenoval Juan Rodríguez García-Lozano, a Zapatero je příjmení po matce.

Určitě jste se již někdy zamysleli „Odkud to jméno mám - co znamená?“ nebo jste od někoho dostali vizitku a nevěřícně jste kroutili hlavou: „Jak k tomuto jménu mohl přijít?“

Určitě jste se někdy zamysleli nad otázkou „odkud to jméno mám? Nebo na dotaz od jiného „po kom ty jsi?“ Nad oběma se můžeme zamyslet opět otázkou „jak jsem k tomuto jménu mohl přijít?“

Jistě každý ví všechno o svých rodičích i prarodičích, informace o prarodičích již slábnou a další již mizí úplně. Ve školách na různých stupních jsme se učili o lidech, jejich jménech a osudech před sty a tisíci let a o jménech svých vlastních předcích toho víme opravdu málo.

Zatím co jména křestní byla a jsou od narození dávana dle úvahy rodičů, až na výjimky volně, příjmení vznikala postupně, podléhala zvyklostním pravidlům s ohledem na bydliště (nař. Šimon z Arimatie, Janek od Zvonu) nebo řemeslu (Kovář, Pláteník, Sedlák, atd.) u šlechticů pak v podobě přídomku (Zajíc z Hasenburka, Jindřich z Lipé). Někdy si ovšem zahrála i lidská zlomyslnost a příjmení mu bylo přisouzeno dle tělesné vady (Hrbáč, Churý, Kulhavý, Smutný) atd. Poněvadž toto příjmení nebylo striktně dědičné, docházelo i při zavedení matrik k různým změnám příjmení. Tak např. v historické posloupnosti rodu Bábíků ve Vacenovicích je zaznamenán případ Martina Bábíka, který se narodil 5.4.1714, oženil se Zuzanou Říhovou v roce 1738 jako Martin Bábíček a zemřel v roce 1773 jako Martin Bábík. Jistě tento případ nebyl ojedinělý a odůvodňuje vznik dalších početných zdvojnásobných příjmení: Hanák – Hanáček, Hanačík,

Sedlák – Sedláček, Hudec – Hudeček atd.

Zajímavé jsou dvě zvláštnosti v jiných zemích: Ve Španělsku se používají dvě příjmení, první po otci a druhé po matce – např. José Luis Rodríguez Zapatero, kdy José Luis jsou dvě křestní jména. Rodríguez je příjmení po otci a Zapatero je příjmení po matce. V Rusku je situace u křestních jmen opačná: První křestní jméno je vlastní, druhé je po otci / otčerstvo/ např. Alexandr Sergejevič Puškin.

V 16. století se již příjmení používala povinně v českých zemích na základě nařízení císařovny Marie Terezie (1740 - 1780) a pro židovská příjmení patentem Josefa II (1780 - 1790) z 23.6.1787. Tento patent měl několik zajímavých okolností. Ukládal Židům, kterých nebylo nijak málo, povinnost přijetí německých jmen, hebrejská jména byla zakázána. – Aby si dotyční Židé zajistili „hezká“ rodinná jména „museli“ úředníky uplácat. (Asi stejně jako dnes při přidělování SPS pro auta?!) Dostávali pak jména odvozená od květin, hvězd, nebo drahokamů. (Blumenroth, Morgenstern, Goldstein): velmi drahá byla jména Kluger – rozumný, Frohlich - Šťastný)

Naše česká příjmení nepodléhala v minulosti žádným nuceným úpravám. Změny příjmení podléhaly úředním úpravám a povinnosti plateb. Výjimkou byla možnost po roce 1945 bezplatných změn německých příjmení na česká. Přibýlo Hájků, Nováků, Procházků a jiných krásných příjmení. To také přispělo jejich četnosti, která je v současné době v České republice následující a z nich některá jména v naší obci:

pořadí příjmení počet

1. Novák 34.199,
 3. Novotný 24.280,
 6. Procházka 16.011,
 44. Šťastný 6.082
 53. Blaha 5.591,
 189. Holeček 3.782,
 - Dobeš 1.954
- ale již bez pořadí do 1.000 :

Ingr 345,
Bábíček 159
Nejstarší zachovalá příjmení v
naší obci:
Macháček, Výlet (Willerth),
Bábíček, Polášek, Ingr (Junger), Kři-

žka, Kučera, Novák, Grůfik, Profota,
Charvát, Chvostal, Bábík (Barbick),
Dobeš
Zaniklá příjmení v naší obci :
Cápalka, Bednář, Pobožný Koců-
rek, Hudeček, Souček, Štrof, Zapi-
ta, Češek, Vévoda, Čízek, Rabaška,

Bečica, Kostelníček, Zálešák, Calet-
ka, Mastihuba, Lebeda, Dolina,
Mutoch, Wolf.
S použitím: Wikipedie , četnost
jmen – MV Ř , matriky
ing.Ingr Blažej

O zimních večerech a zvláštních vůních

Tak je to zase tady. Brzy se stmívá, až příliš brzy a i dědina je nějak jiná. Žlutá světla padají do sychravé mokré tmy, která všechno tlumí, kroky, hlasy. A budeme zkrátka muset ty dlouhé tmavé hodiny nějak překlepat, překráčet, odpočítat, odvinout z přadýnka, prostě přežít. A v takových dlouhých tmavých hodinách, kdy toho ani není moc ke koukání, když se nedostává dne, nastává čas světylek a záblesků. A když náš nos zavádí spíš o nevábny zápach kouře, je každá jednotlivá vůně jako pootevřené okno do vzdálené krajiny. Zelený čaj (co příjemně kouří v chladném večeru), medovina koupená někde na trhu, před Vánoce kádě plné ryb, hodně posmutněle dýchnou jak hladina zarostlého, žabincového rybníka mezi

lesem obrácená do polí, z nichž se již sklídilo. I ta svíčka, když ji sfouknete, voní. Jaksi tajemně, jako předvánoční čekání. A knížky? Nové knížky v dobrém papíře mají svou vůni. Vydechují stránku po stránce, když jimi listujeme. Prazvláštní je ten dech, vábivý, vzbuzující zvědavost. „Mami, proč ta knížka tak krásně voní?“ A třeba zatímco se pídíme mezi policemi knihkupectví po nějakém čtení, zatímco bereme do ruky něco z jedné a něco z jiné hromádky, dotýkáme se přátelsky desek i listů, a je to jako pozdrav na přivítanou, třeba i nám se chce nadechnout té zvláštní, slibné vůně knih. Zavoní mi? Nebo ne?

A potom přijde další dlouhý večer, s čajem nebo svařákem, svíčkou na stole, s lampou, která nedosvítí do

koutů pokoje, ale stejně zaujatě jako my hledí na bílou plochu posypanou černými písmenky. Večer, co bude vonět čajem, svíčkou, co se třepetá a tráví sama sebe, co bude vonět vábívě a zvědavě a šustivě a hladce – po čerstvě narozené knížce. Ale můžeme zkusit, jak voní i knížky ve starých vazbách, ty ohmatané, polozapomenuté a vyčkávavě zamlklé. Tak se mi zdá, že ani pošmourné zimní večery nejsou docela k zahoezení.

Přijďte si vybrat společníka dlouhých zimních večerů do místní knihovny. Těšíme se na Vás. A přeje-
me klidné a pokojné Vánoce ať už s knížkou nebo bez ní.

*Vaše knihovnice
Marie Měchurová*

„Každá paměť zaniká smrtí pamětníka – přetrvá to, co se předá.“

80-ti leté výročí založení obecní kroniky

To, že je kronika archiválií první kategorie, bylo v naší republice potvrzeno zákonem ze dne 30. 1. 1920: „... každá politická obec jest povinna založiti a vésti pamětní knihu obecní, aby byly zachovány místní dějiny pro poučení budoucích.“

Vacenovice sice měly pamětní knihu založenou v roce 1851, ale ta duchu zákona nevyhovovala. Proto v květnu 1929 obecní zastupitelstvo rozhodlo o založení kroniky. Byl zvolen kronikář – tehdejší řídící učitel Fr. Barabáš a členy letopisecké komise se stali: Štěpán Koutný, František Chvostal a starosta Vacenovic František Ryba.

První kronikář působil ve Vacenovicích v letech 1924 až 1933. Zemřel ve Vracově v roce 1954. Sám na závěr svých zápisů poznamenal:

„František Barabáš se narodil 29. 5. 1873 ve Vracově, studoval gymnasium v Uh. Hradišti. Od 11. 9. 1893 začal vyučovati ve Věteřově, kde byl osm let, nato v Mistříně 7 let, pak v Medlovicích 16 let a skoro 9 let ve Vacenovicích. Po 40-ti leté práci školní odchází v roce 1933 na odpočinek do rodné obce. Ve Vacenovicích pohřbil 23-letého syna Bedřicha a téhož stáří dceru Adélu. Manželka jeho raněna byla v roce 1931 mozkovou mrtvicí, takže ji ochromla půlka těla úplně. Byly Vacenovice jeho místem neštěstí.“

Učitel Bohumír Barák, který jej vystřídal ve funkci kronikáře i v řízení školy na něj do kroniky vepsal tuto vzpomínku:

„F. Barabáš neomezil svoji činnost pouze na školu, kterou měl rád a již

horlivě se věnoval, ale i občanům, kde bylo lze, vypomáhal radou i jinak. Byl dobrým zahradníkem a teprve jeho působením se u nás začala pěstovati zelenina ve větším měřítku. Když trať Vinohrádky se začala opět vysazovati vinnou révou, byl to opět on, který mladíkům – absolventům hospodářské školy v Kyjově – pomáhal révu šlechtiti a ji vysazovati. Byl též dobrým střelcem a jako dobrý střelec a společník byl zván na hony široko daleko. Jsem jist, že občané naší rádi vzpomenu na svého pana řídícího, který je rovněž měl rád.“

Kronikář Fr. Barabáš svým úhledným písmem zaznamenal běžný život Vacenovic ve třicátých letech dvacátého století. Vybírám stať věnovanou našemu kroji. Můžete sami posoudit,

jak vysoce hodnotí krásu tvořivého umění našich předků.

„Vacenovice patří k těm několika obcím, ve kterých se dosud udržuje nádherný kroj kyjovský. Kroj jest zachovalý bez moderních městských motivů, které v jiných obcích dosti už se uplatnily. Někteří tvrdí, že zdejší kroj není čistě kyjovský, neboť ukazují se v něm motivy kroje dubňansko-ratiškovského. To bývalo, dnes už jest jich velice málo.

Mužský kroj pomalu mizí a na jeho místo nastupuje pohodlný kroj střihu městského. Slovácký svůj národní kroj oblékají muži a svobodná chasa většinou jen v největší svátky a slavnosti, a ani to ne všichni.

Chceme-li mluvit o **mužském kroji**, musíme rozlišovati kroj svobodných od kroje ženatých, ženáče pak rozlišiti musíme na mladé ženáče a starší, a konečně staré muže.

Ještě v druhé polovici minulého století (po r.1850) selo se zde hojně konopí a lnu na domácí výrobu plátna konopného. Ve všední dny všichni muži staří i mladí chodívali v širokých konopných kalhotách-traslavicích, zavázaných kol pasu - z konopí upleteným „gatňákem“, v konopných košelách se širokými rukávy a úzkým, u krku těsně dopjatým límečkem. To již vymizelo, jen někteří starší muži v létě dosud nosívali tyto součástky prádla.

Ženské konopné rubáče už neexistují. Na nohou nosívali – i ženy – široké a vysoké skalické boty – jojky s měkkou holinkou, nahoře červenou kůžičkou lemované, bez podpadků, okuté ručně kovanými podkůvkami. Boty kupovaly se na jarmacích, kde zároveň měli své stoličky kováři se zásobami podkůvek a hřebíků, a ti ihned koupené boty okovali. V zimě nosívaly se baranice, dříve také „aksamitky“, v létě klobouky. Starší ženáci měli měkké soukenné klobouky s černou hedvábnou pentlí upjatou vpředu lesklou kovovou přeskou. V zimě oblékali krátký bílý kožich, lemovaný černým beránkem. V čase nepohody nosívali silnou bílou huněnou halenu s cimbálem a červenou lemůvkou.

Nesmíme také zapomenout, že i starší nosívali ve svátek soukenné nohavice, soukenný lajblík a jednoduchou, krátkou kordulu. Košili měli také se širokými rukávy, ale v zápěstí všitými do těsného límečku k zapínání. Všichni staří nosívali také dlouhé vlasy „na pútec“ rozčesané a s dolním okrajem uší přistřižené. Teprve vlivem z vojenské služby vrátivších se vojáků, začali se zde i v okolí střihati i nevojáci nakrátko. Ovšem, že někteří dosud zůstali věrni staré módě, ale těch jest málo.

Mladí ženáci oblékají se ve svátek v těsné nohavice, na stehnech, po bocích a kolem pasu šněrované černou, harasovou šňůrkou. Zákruty, srdéčka a kolečka, šněrováním vzniklá, jsou vyplněna červeným sukem. V nohavicích kol pasu jest navlečen dlouhý řemen, pobitý žlutými cvočky, který možno 2krát i 3krát kol těla otočiti. „V puntě“ bývá šátek, neboť nohavice kapes nemají. Na nohou vysoké boty, lýtkovice, v létě bez obleku – krátkou hedvábnou kordulku, lemovanou červenou hedvábnou pentlí. Kordulka se nezapíná na knoflíky, třebaš tam jsou, ale na hoře i dole smyčkou hedvábné pentle. K tomu patří košile se širokými rukávy a vyšíváním límečkem těsně na krku upjatým dvěma špendlíky, a úzkou, sejně s límečkem vyšívanou náprsenkou. Ale i košile s rukávy v zápěstí na límeček zapínanými se nosí. Na hlavě klobouk s červenobílými hedvábnými housenkami a krepinami, připjatými ke klobouku špendlíky, od jejichž hlaviček visí stříbrné strapečky. Nelze-li jíti bez obleku, oblékají ve svátek přiléhavý lajblík z černého sukna, dříve lehký lastinový. V neděli odpoledne a v menší svátky nosí všeobecně polo-městské sametové „plůzně“. V zimě pak oblékají bílý kožich s beránkem, na hlavě nosí baraničku astrichánovou, víc pro parádu, jak pro teplo.

Nejkrásnější však **jest kroj svobodné chasy**. Když se tak někdo zadívá na skupinu „nastrójených“ svobodných chlapců, když vidí ty pestré sice, ale oku lahodící barvy, tu musí se podívat, kde se vzala v tom prostém lidu ten smysl pro krásu, lahodu barev, symetrii křivek a přitom veli-

kou ušlechtilost!

Vysoké boty, cifrované nohavice, kordulka, klobouk stejné jsou jako u mladých ženáčů. Svobodná chasa obléká někdy – hlavně nováčci při odvozech – bílé plátěné široké nohavice, jako bývaly staré konopné traslavičice. Na spodu mají třepení. Nohavice tyto se lehce zvenčí zastrčí do holinek bot, takže částečně boty zakrývají. Svobodná chasa nosí k těmto nohavicím dlouhé modré, na dolním konci vyšívání zástěry. Aby vzniklo bílé dírkové vyšívání na košilích se širokými rukávy, bývá vyšívání v zápěstí a na prsou podložené červeným „růžem“. Kordulka jako u mladých ženáčů, jenž od vrchní smyčky, kterou kordulka zapjata, visí až ke kolenům bílá vyšívaná hedvábná mašle. Za klobouky nosívali svobodní dlouhá kohoutí nebo kapouní péra. Jenže, bohužel bývalý druh slepic, jejichž kohouti mívali dlouhá péra, již vymizel, takže „kosárky“ nosívali se jen ve svatby a veliké svátky a to všelijak nastavované, ba i ze sousední obce vypůjčené. Svobodní mívali také v puntě pěkně složený kašmírový barevný šátek se trásněmi, někdy také bílý vyšívání. Ženich mívá za kloboukem vysokou, nahoře rozšířenou voničku z „krámských“ květín.

N á d h e r n ý jest **kroj ženský**, hlavně svobodných děvčat. Mistrín, Milotice, Svatobořice a Vacenovice mají tento kroj skoro stejný, protože děvčata vdávají se „přes pole“ a také, nedovede-li si některá sama vzorů k výšivkám nakreslit, jde třebaš do sousední obce ke kreslířce, a tak se místní prvky přenášejí a nepatrné rozdíly ve vzorech výšivek vyrovnávají. Ovšem, že i zde móda také se uplatňuje.

P e r e m v y p s a t i a p o p s a t i t u k r á s u ž e n s k é h o k r o j e j e s t n e m o ž n o . P e r o j e s t n a t o s l á b o .

Tu musel by být malíř umělec, který by barvami zvěčnit tu nádhru dovedl, aby v budoucnosti potomci dovedli si učiniti o kráse té patřičnou představu. Z toho důvodu připojujeme obrázek, nakreslený p. uč. Koutským, který, ač není věrný, vzpomínku na dneší kroj v paměti potomků

snadněji vybaví. (Škoda, že se nám obrázků nedochovalo).

Jest jisto, že během doby krásný tento kraj vymizí, jak se to stalo třeba ve Vracově, a ustoupí pohodlnějšímu a lacinějšímu kroji městskému. Vždyť v obyčejnou neděli muži i svobodná mužská chasa nesou se po městsku. Ženy jsou konservativnější, hájí si dosud svůj kraj a není případu, že by některé zdejší děvče se poměřilo. Ale přece jest už viděti, že to vyšívání není takové, jako bývalo. Dnes už není času na vyšívání. Dnes každý člen rodiny musí svými silami přispívat k udržení domácnosti a životní schopnosti rodiny, ať už jsou to rodiny bohatší nebo chudší. Kdysi svobodná děvčata v zimě jen předla a vyšívala. Dnes už má práci. Proto také starší - jemnější a drobnější vzory výšivek - ustupují vzorům větším, které tolik času nevyžadují a větší plochu zabírají, ať jsou to už výšivky barevné nebo bílé vyšívání. Zvláště u tohoto v dírkovém vyšívání - dírky nabyly dvoj i trojnásobného objemu.

Hlavní součástí dívčího kroje jest turecký šátek, obojek, rukávce, kordulka, kanafaska s patričným počtem bílých, naškrobených suknic, fěrtušek, vysoké boty „shrnovačky“ a pantle kolem pasu. Turecký šátek – turečák – nosí se jen ve velké svátky. Jinak nosí se v létě lehký, bílý vyšívání šátek pod bradu, v chladnější počasí vlnáčky.

Nejdůležitější součástí dívčího kroje jest fěrtušek a obojek, který obepíná krk a visí na zádech. Na fěrtušku a obojku dá si každá vyšíváčka nejvíce záležet. Původní kanafasky ustupují dnes drahým kanafaskám z hedvábí, sametu a „štofu“. Těmto říkájí „štofky“ a jsou žebříčkové, pávkové, halúzkové, květové...., nevěsta pak nemá kanafasky, ale sukni ze zelené-

ho štofu se širokým černým lemováním. Vdané ženy mají sukně z černého štofu. V čas nepohody zamotávají se do širokých vlnáků, v zimě oblékají teplé sametové kacabajky a bílé kožíšky, lemované černým beránkem. Vdané ženy mají přední cípy kožíšek zdviženy a připevněny na bocích, na rozdíl od svobodných, které mají cípy kožíšků volně spuštěny. Ve všední dny nosí se jupky a kanafasky, nebo kacabajky kartounové, v chladnější dobu barchetové nebo flanelové. Ani kanafasky, ani košile nejsou vpředu sešity.

Nevěsta a družičky jsou ve zdavky zadrúženy, je-li ovšem nevěsta poctivá. Jinak jdou v šátcích. Nevěsta i družičky mají nad čelem uvázaný věneček z krámských květů a barevných, dutých a skleněných kuliček, perlí se stříbrnými strásny uprostřed. Vzadu hlavy je upevněna na vrkočích „růža“, jejíž střed je kotouč ze skleněných barevných perliček a patáček, kolem něhož jest „okolek“ z pentlových smyček a „ohrada“ ze stříbrných strásní. Ze spodní strany růže visí dlouhé, červené pentle i červenobílé na záda. Nezbytnou součástí svatebního úboru nevěsty jest, jak již řečeno, zelená štofka a nové vysoké shrnovačky. Dříve i družičky musely mít aspoň do kostela shrnovačky. Ty však již u nich ustupují florovým punčochám a lakovaným baťovkám.

Na pohřby svobodných chodí družičky s věnečky z přirozených květů, většinou s větvičkami asparagu. Některé starší ženy nosívaly dlouhé košile, které dole přecházejí kanafasky až o tři prsty. Dříve je tak nosily všechny ženy i svobodná děvčata. Dnes jsou to ojedinělé případy. Ještě se musíme zmínit o čepci. Čepce nosí již děvčata do školy, čepce bílé i barevně vyšívání. Čím starší, tím vět-

ší pozornost mu věnuje. Když se vdá, dostává od každé kmotřenky, které stála na birmování, vyšívání čepce. Ale pošíty v symetrických obrazcích, vlnkách, kolečkách a srdečkách pestrobarevnými skleněnými korálky a stříbrnými patáčky. Takový čepce jest odznak mladé, vdané ženy, a kde může, se v něm ukáže.

Zdejšímu lidu jest jeho kraj docela něco obyčejného, ví, že jest krásný, ale nedovede si tuto krásu materiálně dosti ocenit. Jen tak se stalo, že spousty starých, vzácných výšivek byly prodány za babku různým nakupovačům, kteří je draze prodali hlavně do Vídně a do ciziny. A tam jsou vystavovány a vedeny jako domácí výrobky.

Původní **kroj dětí** snad už úplně vymizel. Všeobecně kupují se dnes pro děti potřebné věci v městských krámech. Některá matka ještě dnes ušije nebo dá ušít čepku z pestrého hedvábí s perličkami a patáčky. Bato-látkám šijí se šatičky jako sukničky s živůtkem k zapínání vzad. Když začínají chodit, počíná se oblek dle pohlaví rozlišovat. Chlapci dostanou vcelku šaty i s rukávy a nohavicemi s „cedílkem“, děvčátka malá i dospělejší nosí kartounové kanafasky, jupky okrášlené prýmky, proužky a krepinami, v zimě teplejší kanafasky. V létě však musí již také mít kordulku, rukávce a vyšitý fěrtouch.

Dnes učí se děvčata nejvíce vyšívat ve škole v ženských ručních pracích, které učitelky dovedně řídí. V kreslení hotoví si barevné vzory, v ručních pracích pak je prakticky provádějí. A jest s podivem, jaké krásné věci dívky ve škole provedou. A to jen proto, že mají to v krvi, jak říká náš lid. A jest si jen přáti, aby co nejvíce smysl pro tento krásný kraj do krve lidu vnikl, a udržel se, nezaničil.“

ZVONY

(Zprávy jsou útržkovité - doplňované zápisky z pozdějších let. Farní kronika nám upřesní sled událostí)

21. března 1942 sa z Vacenovic odvezly dva zvony z kostela na válečné potřeby. Po frontě sa proslychalo, že v Praze jsou nějaké zvony na skla-

dě. Tak tam jeli Štěpán Kutný a jeden označený zvon, že jest z Vacenovic, našli. Tak sa dovězl a nechal sa opravit, hlava na něm nebyla.

24. 3. 1949 zjistil odborník nebezpečí puknutí kostelního zvonu. Zaká-

zál s ním zvonit, dokud nebude opraven.

Za protoktorátu nám vzaly z Vacenovic z kostela zvony, tak dstp. Tkadleček vzal zvonek z márnice ze hřbitova a dál sa do kostela. Tak tam ostál.

Dstp. Matěna tam přidal zvonek, kterým sa zvonilo, když šel zaopatřovat staré a těžce nemocné. Po válce ostala hromada zvonů v Praze, kde si mnozí ještě našli označené zvony. A tak si je vzali dom. Z Vacenovic tam jeli, našli zvon a dovezli ho do Vacenovic.

21. června 1949 sa zvonem zvónilo – byla to velká slavnost uvítání zvonu.

2. října 1949 bylo svěcení zvonů a první sv. biřmování ve Vacenovicích. Bylo upraveno okolí kostela, byl zbourán sklep před farní budovou.

Vezly sa dva zvony, každý na jednom vozy – Macek č. 100 a Křižka č. 27. Jména zvonů jsou sv. Křištof a sv. Florian. Tonda Belka je dovezl autem a to prvního října 1949.

2. října 1949 jest o 9-ti hodinách uvítán na silnici od Milotic nejdůstoj. pan biskup Dr. Stanislav Zela – světití biskup. Ten posvětil zvony a jest odpoledne mše. svatá. Udílelo se také sv. biřmování, na kterém se zúčastnilo sedm kněží, velké množství lidí z okolních vesnic. Uvítání na silnici za obcí provedl Josef Krist – před. národního výboru a Čermák Josef

– radní, naša Mařenka podala nejd.p. biskupovi kyticu růží. Čas byl pěkný.

8. května 1949 jest ve Vacenovicích slavnost svěcení hasičského prápora. A co bylo pořízeno?

Koupen nový ornát, dovezena stará socha sv. Jana (z roku 1630) z Piešťan – stojí po opravě u fary. Byly svázaný matriky. Na kopci U březí byl vysazen vinohrad, koupen nový zvoníček, na kostelních hodinách byla znovu namalována čísla, opravovaly se varhany a socha sv. Barbory, bylo instalov. elektr.osvětlení kolem oltáře sv. Cyrila a Metoděje, opraven zvon, koupeny dva nové zvony, pamětní mramorová deska, sousoší sv. Jana ke křtitelnci, byla koupena patena, dvě zelené korouvičky, kříž do chrámové síně a mnoho jiného. Byla opravena kaplička.

26. června 1949 došel pastýřský list, došli ty páni a list zabavili, číst sa nesměl. Ale list sa četl – veškerý katolický

tisk je zastaven.

5. července 1949 šlo první proceství na sv. Cyrila a Metoděje z Vacenovic do Ratiškovíc. Průvodu sa zúčastnilo 700 osob, dřív sa šlo každý sám – bez průvodu.

Svěcení zvonů 1949

Svěcení zvonů 1949

Obecní p í s m á k

VINCENC PROFOTA

Byl vzpomenuto jméno Františka Barabáše, který přijal zodpovědný úkol kronikáře z pověření obce. Ale mezi námi žil prostý, moudrý a neobyčejně statečný člověk, který také cítil potřebu zachytit mizející obraz života Vacenovic. Ale – narozdíl od obecního kronikáře – pověřil sám sebe tímto posláním.

„Chcu rodině napsat vzpomínky a uchovat, jak sa co událo.“

Poznamenal v roce 1950 do rodinné kroniky první známý obecní písmák pan Vincenc PROFOTA. Narodil se ve Vacenovicích v rodině sedláka 13. 12. 1906 a zemřel zde 9. 6. 1992. Více než 40 let zapisoval nejen vlastní paměti a zkušenosti, ale také zachytil veřejně-kulturní život obce minulého století (politické vedení, farní společenství, nemoci, tragické události, lidové obyčeje, práce na poli, v lese, církevní slavnosti apd.) Vše, co bystrými očima, upřímným srdcem a vlídným pohledem uviděl, to mu posloužilo jako vděčná látka k zápisu.

Myslím, že jeho poslední zpráva na poslední straně jeho kroniky, může být

pro nás výzvou k následování jeho příkladu.

„Rodinná kronika bude památníkem dobrých i zlých dob, bude to upomínka našim potomkům, jednou bude knihou vzácnou.“

Vybírám několik jeho záznamů z církevního života obce (neupravených), které se vztahují k rokům 1929, 1949, 1969 a jednu „momentku“, která dokumentuje „hospodský“ život, jehož nebyl čtitelem.

Koncem roku 1929 byl zakoupen ve Skalici zvon Leonard. Po vynesení na věž jím bylo poprvé zvoněno ve středu 17. října 1929 v pět hodin odpoledne.

K slavnostnímu požehnání kostela, ještě bez obrazu Božského Srdce Páně, došlo v neděli 20. 10. 1929.

Obřad vykonal z pověření arcibiskupské konsistoře v Olomouci arcibiskupský rada P. Ferdinand Janůj - děkan a farář ve Vlkoši. Kazatelem byl P. Ant. Janda profesor náboženství z Kroměříže. Slavnostní mši sv. sloužil milo-

tický farář P. Josef Dorazil. Se stavbou fary bylo započato ještě před benedikcí /požehnáním/ - střecha byla pokryta v listopadu 1929.

V květnu 1949 sa přistěhovali otec a matka dstp. Rudolfa Matěny do Vacenovic (p. Matěna byl řezník). A už v říjnu t. r. zemřela matka Františka. 23. 10. 1949 odpoledne po pohřebních obřadech byla doprovázena po starý kříž k Miloticom, naložena na auto, vezena vlakem (jak si přáli za živa), do rodné hrobky do Hronova. Odtud pocházeli. Doprovodilo jich deset kněží a celá vesnice. Do Hronova jel předs. MNV Krist a 13 občanů. Děkan Pospíšil z Písku měl nad rakví kázání, kde vzpoměl, že mladá sestra dstp. Matěny zemřela a on - jako jedinný syn - byl obětovaný na kněze.

30. 10. 1949 jest posvěten misijní kříž na dokončení misii. Průvod šel k soše Panny Marie - k č. 120, jehož se zúčastnila celá vesnice a pět kněží. Přišlo se zpět do kostela, kde se před kostelem postavil misijní kříž.

První P O U Ť

Dstp. Matěna nechal natisknout plakátů na první pouť ve Vacenovicích 26. června 1949. Pouti předcházela třídenní pobožnost k Božskému Srdci Páně (konál ji redemptorista dstp. Kalous ze Svitav).

U vchodu kostela stála slavobrána s nápisem (zvenku) Božské Srdce Vás vítá! Na druhé straně Božské Srdce Vám žehná. Vnitřek kostela byl nádherně vyzdoben, v presbytáři před oltářem viselo z podlahy na věncích ozdobené Božské Srdce. Pouť dopadla dobře, pěkné počasí, z Ratíškovice došlo průvodem 600 osob a také mnoho z okoličních dědin. Lidí z Milotic došel velký průvod odpoledne v neděli. Odpoledne se šlo přes Vacenovice s Nejsvětější svátostí - bylo hodně kněží.

11. července 1949 sloužil ve Vace-

novicích mši sv. dstp. domský vikář Dolanský za zemřelého dstp. Aloise Tkadlečka. (Bratr P. Aloise Emil Tkadleček měl za manželku sestru P. Dolanského, která měla dva bratry a oba kněze). Emil Tkadleček než nastal socialismus byl ředitelem měšťanky ve Vracově. Jak nastal socialismus, tak ho dali jako učitele na obecnou školu ve Vacenovicích, později ho přeložili do Osvětiman, kde dostal byt a 22. července 1956 zemřel.

11. září 1949 - v neděli odpoledne - na opravené varhany v kostele měl duchovní koncert Ing. Veverka.

Velká událost proběhla 31. května 1969 - udílení svátosti biřmování po dvaadvaceti letech. Uděloval biskup, apoštolský administrátor pražský ThDr. František Tomášek.

Majestátní bylo uvítání ostatků sv.

Cyrila 30. 10. 1969.

Ve dnech 27. 10. - 2. 11. se konaly ve farnosti misie. Vykonal je otcové jezuité z Velehradu.

27. prosince 1969 byla poprvé sloužena mše svatá v češtině podle nové obnovené liturgie.

Vincenc Profota
Dyž sa chce pít

Podnapilá společnost sedí a chce pít. Ale není peněz, tož jak? A kdosi navrhne, že dyby nekdo ukúsl hlavu skokanovi, tak že dá litr. Kdo to ale udělá!? A skutečně sa nekdo našel, že hlavu skokanovi ukúsne. Tak šli chytat skokana. A že jich hodně v luži bylo?! Tak teda velikého skokana chytili! Donесли ho do hospody a ten přihlášený - chca sázku vyhrát - ukú-

sl skokanovi hlavu! Tak vyhrál sázku a mohli pit zasěj.

Neco o strašidlech

Jedna tetka z Vacenovic - staly sa 10 let vdovů. Jedné noci spali s dětma v kuchyni a jejich otec v izbě. V noci spadl z police talérek a rozbíl sa.

Ulekli sa. Potom spadl druhý talérek, za chvílu spadl obraz ze stěny a rozbíl sa. A zasěj spadl a rozbíl sa třetí talérek. Z hrůzů zavolali tetka na tatíčka – stařečka. Ten došli z izby, ale než našli sirky – eletriika tehda nebyla – zasěj spadl obraz ze stěny na zem a rozbíl sa. Otec - jsa slabého srca – spadli na zem a omdleli. Celý dum byl vystra-

šený, co sa to u nich enom děje?! Tetka si dodali kuráže a vylézli z duchen, rozžali lampu a ono – nějaký veliký noční fták vletěl oknem do kuchyně. A jak rožli, zasěj uletěl. Tož, tak sa člověk dostraší!

Marie Šimečková, kronikářka

Události 2009

Do nového roku 2009 jsme vstupovali s mnoha plány. Ne všechny se podařilo uskutečnit. Ať už z důvodů finančních či časových. Z dotačních titulů nebyly finančně podpořeny především akce kulturní a sportovní, například soutěž mažoretek, 130. výročí založení ZŠ, kulturní babí léto, oprava hřiště za OÚ nebo vybudování víceúčelového hřiště a tenisových kurtů v areálu sportovního stadionu. Podařilo se nám však získat dotační prostředky na akce, které byly uskutečněny již v tomto roce nebo bude s výstavbou započato v roce příštím.

Náklady na opravu lesní cesty na Rúdník činily 2,6 mil. Kč, ze Státního zemědělského intervenčního fondu jsme získali dotaci ve výši bezmála 2,4 mil. Kč. Ze stejného fondu jsme získali částku ve výši 426.000,- Kč na částečnou rekonstrukci kulturního domu, kdy celkové náklady činí 563.000,- Kč. Rekonstrukce KD spočívá především ve výměně oken a podlahovin. Na výstavbu sběrného dvora, s jehož realizací začneme v průběhu příštího roku, jsme získali dotaci ze státního fondu životního prostředí ve výši 13.320.000,-. Naše obec je napojena na čističku odpadních vod (ČOV) v Miloticích. V současné době probíhají přípravné práce na celkovou revitalizaci ČOV a částečnou úpravu čerpací stanice sv. Anna ve Vacenovicích, kdy náklady dosahují částky 155.300.000,- Kč. V letošním roce byla přiznána dotace ze státního fondu životního prostředí na tuto velkou akci ve výši 125.155.000,- Kč. Z Jihomoravského kraje jsme získali dotaci na přípravu projektové dokumentace, která řeší odkanalizování zbylých částí obce.

Letos bylo dokončeno vybudování technické infrastruktury v novém stavebním obvodu „Dřínovec“ a bylo přiděleno 7 stavebních pozemků. Přes prázdniny byla provedena celková oprava elektroinstalace v základní škole. Byly nainstalovány nové herní prvky. Rozmístění jsme museli přizpůsobit podmínkám poskytovatele dotace, proto byla část umístěna v zahradě mateřské školy a část na hřišti za OÚ.

Mezi hlavní priority příštího roku patří vybudování sběrného dvora, oprava místních komunikací, vybudování parkoviště u hřbitova, pokračování v přípravách na úpravu čističky a především postupná rekonstrukce mateřské školy. Do nového roku vstupujeme se zahájenou změnou územního plánu č. 1, s připravenými projekty na nové úseky cyklostezek, s rozjednanými návrhy na rekonstrukci „habánského sklepa“ a stojíme před dokončením pozemkových úprav na Vinohrádkách.

V letošním roce jsme zajistili několik kulturních akcí:

- 31. ledna se konal již II. obecní ples – DJ Luděk Ptáček
- 22. června se konala tradiční soutěž mažoretek o putovní trofej starostky obce
- 27.6. – 5. 7. se promítalo v letním kině
- 5. září jste měli možnost se pobavit na koncertu skupiny Fleret s Jarmilou Šulákovou

- 29. listopadu se konala beseda k 80. výročí kroniky obce. Hlavní organizátorkou byla kronikářka paní Marie Šimečková

- 20. prosince proběhl vánoční koncert s DH Vacenovjáci

- 31. prosince se bude konat tradiční Silvestrovský pochod MND, tentokrát na myslivně ve Vacenovicích.

Na rok 2010 plánujeme tyto akce:

- V sobotu 9. ledna se bude konat Tříkrálová sbírka
- V sobotu 16. ledna pořádá obec Milotice VII. ples Mikroregionu Nový Dvůr (máte možnost si zakoupit vstupenky na OÚ Vacenovice)
- V sobotu 23. ledna bude hrát skupina JAMA na III. obecním plese Vacenovic
- Celostátní výstava kraslic ve Vacenovicích se bude konat 26. – 28. února
- V červnu proběhne další ročník soutěže mažoretek
- Letní kino plánujeme na červenec
- „Kulturní babí léto“ – září 2010
- Vánoční koncert – 19. prosince 2010
- Silvestrovský pochod MND – 31. prosince 2010

Milí spoluobčané, ráda bych poděkovala vám všem, kteří jste přispěli jakýmkoliv způsobem k rozvoji naší obce. Děkuji za váš zájem o dění v obci, za účast na veřejných zasedáních, za vaše podněty i připomínky. Velké poděkování patří členům místních spolků a organizací i jednotlivcům za organizování společenských a sportovních akcí. Děkuji učitelskému sboru MŠ a ZŠ za výchovu a vzdělávání našich dětí. Chci poděkovat i všem zaměstnancům obecního úřadu, pracovníkům veřejně prospěšných prací, členům stavební komise a především členům zastupitelstva obce za jejich práci.

Koncert skupiny Fleret

Závěrem ještě jednou přeji všem klidné prožití vánočních svátků a do nadcházejícího roku stálé zdraví, spokojenost a mnoho osobních i pracovních úspěchů.

*Blanka Bábíčková,
starostka obce*

DISCOPLES - DJ PTÁČEK

DISCOPLES Obce Vacenovice

Hospodářská činnost - práce v obecním lese

Vážení spoluobčané, dovoluji, abych vám přiblížil několika slovy práce, které se prováděly v letošním roce jak na lesních, tak na obecních pozemcích v extravilánu i intravilánu naší obce.

Oproti letům minulým se odlesnily jen menší lesní parcely a tudíž nebylo potřeba tolik sadebního materiálu. Za období března a část dubna jsme zasadili jen 11.700 ks sazenic a na podzim dalších 1.850 ks. V současné době preferujeme sadbu spíš listnatých stromů, které původem do naší oblasti patří. Máme snahu, aby se sem zase vrátily a název „Vacenovská Důbrava“ tak měl opodstatnění.

Větší těžbu a prořezávky, plánované naším odborným lesním hospodářem Ing. Davidkem, chceme provádět až v roce 2010.

Dále je naším úmyslem zalesnit zadní parcelu na Dřínovci o rozloze 12.522 m², kterou dosud obdělávalo ZD Zera Ratíškovice a která v současné době není nijak využívána.

Za letošní rok se vytěžilo necelých 400 m³ dřevní hmoty, která byla částečně prodána k dalšímu zpracování různým podnikatelům, k obecním účelům na pořez lat a fošen, které je

možno od Obce odkoupit a také na palivo, o které je čím dál větší zájem od široké veřejnosti.

V tomto roce jsme měli jen devět zaměstnanců na VPP, se kterými jsme všechny činnosti docela stíhali. Jednak proto, že počasí zrovna nepřálo růstu buřeny a nebylo proto nutné vysékat tak intenzivně jako v minulých letech a také proto, že se na údržbu obce hlásili lidé, kteří pobírají sociální dávky a podle nového zákona musí odpracovat několik hodin pro obec, aby jim tyto dávky nebyly kráceny. Práce na úklidu obce se prováděly podle potřeby a věřím, že občané, dle svých možností, s úklidem před svými domy vypomohou, protože není v silách a možnostech Obce zaměstnat tolik pracovníků, aby se úklid stíhal v celé vesnici. Dáváme proto přednost centru obce a nejfrekventovanějším a na údržbu nejpotřebnějším úsekům naší obce. Stejně tak tomu bude i v zimních měsících a proto prosím všechny občany, aby udržovali chodníky a prostranství před svými domy tak, jako tomu bylo doposud.

Také bych chtěl naše občany upozornit, že je k dispozici další kontejner na bioodpad, který je umístěn na

konci ulice Jezérka a do kterého je možno dát například ořezané větve, posečenou trávu, atd. Bohužel jsme se setkali s tím, že je do tohoto kontejneru vyvážen veškerý odpad, včetně stavební sutě, železný šrot i sklo. Je mou povinností upozornit vás, že pokud se situace nezlepší a bude se opakovat, bude tento kontejner znovu odvezen a nebude nám od firmy Tespra dále propůjčován. Už jsme dostali první varování.

V příštím roce bychom měli dostat další kontejnery na plasty, papír i sklo, které budou umístěny na předem připravené plochy a které budou moci užívat hlavně občané na bytech, kteří nemají možnost doma uchovávat tříděné komodity.

Závěrem mi dovoluji, abych poděkoval všem našim zaměstnancům, pracovníkům na VPP a taky ze sociálky, kteří se podíleli na zvládnutí všech úkolů, které bylo potřeba v letošním roce zvládnout. Přeji všem pevné zdraví, hodně štěstí a životních i pracovních úspěchů.

*Metoděj Šťastný
místostarosta obce*

Akce Mikroregionu Nový Dvůr

POZVÁNKA NA SILVESTROVSKÝ POCHOD 2009

Mikroregion Nový Dvůr a Obec Vacenovice Vás srdečně zvou na tradiční „Silvestrovský pochod“, který se bude konat ve čtvrtek 31. prosince 2009. Akce se bude konat na myslivně ve Vacenovicích (směr Vracov) pod názvem „MYSLIVECKÉ VÁBENÍ VE VACENOVICÍCH.“ Zahajovací HALALI je v 10 hodin na myslivně. Sraz pochodníků z Vacenovic je v 9.30 hodin před OÚ. Vstupné pro účastníky pochodu je 30,- Kč (platba před OÚ). Kamizola a péra za kloboukem vítány. Občerstvení zajištěno.
Oslavme společně konec roku 2009.

Otvírání cyklostezek Mikroregionu Nový Dvůr

V sobotu 27. června 2009 jsme za účasti více jak padesáti nadšených cyklistů s chutí šlápli do pedálů a slavnostně tak otevřeli nově zbudované úseky cyklostezek v Mikroregionu Nový Dvůr. Celkově bylo vybudová-

no zhruba čtyři a půl kilometru cyklostezek, které jsou většinou vhodné i pro in-line brusle.

Cyklo výlet, který zúčastněným nabídl více jak třicet pestrých kilometrů, odstartoval o půl deváté ráno v

Ratíškovicích a přes Vacenovice zamířil do Vlkoše, kde byl oficiální začátek této příjemné vyjížďky. Odtud trasa pokračovala přes Skoronice do Svatobořic-Mistřína, kde nás čekalo občerstvení v podobě piva, vína či koláčků

ve vinném sklepě pana Dufka, který patří mezi certifikované objekty „Cyklisté vítání“. Posilnění jsme pak vyrazili přes Milotice do Ratiškovic k další certifikované občerstvovací

stanici - hospodě Na Zelnicách. Tady jsme byli přivítáni vskutku tradičně - latami (patenty) a béleši. A pak nás už čekala poslední část našeho výletu, a sice finálové završení ve Vacenovicích.

Paní starostka Vacenovic se svého úkolu, přivítat znavené cyklisty, zhostila více než se ctí, vedle bohatého občerstvení nás čekalo i milé přivítání v podání samotné paní starostky, pokřtě-

ní nového úseku cyklostezky „falešným“ panem farářem a nechyběl ani odborný zdravotnický dozor. Ostatně, jak jsme se všichni na otevírání nových cyklostezek v našem mikroregionu dobře bavili, můžete vidět na následujících fotografiích.

DRAKIÁDA aneb KDYŽ JE POČASÍ NA DRAKA

V den výročí vzniku Československa - 28. října - pořádal Mikroregion Nový dvůr již tradiční Drakiádu pro děti a jejich rodiče v areálu letiště Kyjov. S radostí mohu konstatovat, že celá akce byla více než vydařená. Celé odpoledne bylo pěkné počasí a navíc nám foukal i příznivý vítr, takže se desítky draků k velké radosti dětí i dospělých proháněly po obloze a skýtaly nám tak netradiční pohled na nebeské rejdní. Vedle draků rozličných tvarů a barev mohli návštěvníci zhlédnout také ukázkou motorových leteckých modelů Modelářského klubu Kyjov a kitingu. Nechyběly ani soutěže o drobné ceny pro děti, které organizačně zajišťovali Junáci z Ratiškovic, za což jim patří obrovský dík. Děti si tak z Drakiády neodnášely pouze příjemný zážitek z fajn stráveného odpoledne, ale také sladkosti, drobné dárečky a rovněž i keramickou

medaili na památku. Zkrátka nepřišli ani rodiče, pro které tu byl připraven svačák a menší občerstvení. Věřím, že

i následující ročník Drakiády bude neméně vydařený a že si začátek podzimu přijdete zase patřičně užít!

MIKROREGION NOVÝ DVŮR RENOVUJE DROBNÉ SAKRÁLNÍ STAVBY

V měsíci listopadu byly dokončeny opravy a rekonstrukce časem již značně poničených drobných sakrálních staveb na území našeho mikroregionu. Jednotlivé obce vybraly do projektu, na nějž jsme získali dotaci

379 000 Kč od Ministerstva pro místní rozvoj, nejvíce poškozené objekty, aby byly odborně zrestaurovány. V obci Vacenovice byl opraven kříž na návsi a u pošty a ještě bude opraven kříž u hřbitova. Ministerstvo pro

místní rozvoj opět vyhlásilo výzvu pro rok 2010 na podporu obnovy drobných sakrálních staveb, do které se MND zapojí.

*Veronika Svobodová
Manažerka Mikroregionu Nový Dvůr*

Národopisná společnost Vacenovice

Ze starých pamětí

S kriminalitou dětí se v médiích setkáváme téměř každý den. Bez ohledu na motivy nekalého způsobu trávení volného času naší současné mládeže a mládeže před téměř sto lety, můžeme na jednom starém příběhu, opsaného z pamětí mého stařečka Antonína Uherka (1909 - 1986), porovnat, jak se s mladými delikventy u nás zacházelo za „první republiky“ :

LP 1922

Jednu, bylo to koncem listopadu, hajný Hnilica zhánal kluky na hon na Rúdník. Bylo to ve čtvrtek, tehda každý čtvrtek zme mívali ve škole prázdnou, tak jsem šel taky. Platívalo sa tři koruny za ten deň. Tak sa kolikrát nekemu podařilo něco si zabít a skovat. Tenkrát sa do lesa nesmělo, jak dnes, tak téj zvěře bývalo hodně, jak zajců tak bažantů. Hónili zme Rúdníček. To byl buchot jak na frontě. Jednu leč zme dělali na Klimentě, to je pravá strana podle cesty k Rúdníku. Hnali zme smrčí dost vysoké, ale ešte nepročištěné, tak zme lézli po štyrech. Jak tak lezu, náraz přede mňa spadne střelený bažant, kohút. Co s ním? Žádný mňa nevidí, dráp ho a dál jsem ho hore na smrk. Dohnali zme ke kraju a přede mňú stál nějaký hrabě, němec a pořád ukazoval, že tam „spad kochót“ a že tam mosí byt. Pravda, tož sa šel hledat, jak by sa ale našel, dyž byl skovaný na smrku. Já jsem si u kraja udělál znak, abych ho mohl najít. Když zme šli večer dom, už sa stmívalo a já jsem sa tam bál sám jít. Tak jsem si zavolál Frantu Chvátala a Frantu Nováka, že sa s tým bažantem rozdělíme. Ale nějaký Grúfik po nás dával pozor a když zme z cesty odbočili do lesa, tak on sa skoval a čekál, až vyjdeme a co poneseme. Bažanta jsem našel hned, byl spadený na zemi a šli zme dom. Dojdeme na

cestu a vtem sa objevil Grúfik a hned poznál, co nesem a chtěl take podíl. Já jsem mu dat nechtěl, tak on to šel na Rúdník požalovat. Bažanta koupil strýc Chvátal za dvacet korun. Ale za pár dní došel četník vyšetřovat. Já jsem tvrdil, že zme bažanta našli, on říkal, že zme ho měli odevzdat. Tak z toho byl aj súd. Chvátal moseli zaplatit štyrycet korun pokuty a já jsem dostál štyryadvacet hodin podmínečně, byl jsem najstarší, mně bylo 13 roků, Grúfikovi 12, Chvátalovi a Novákovi po jedenácti. Dostali zme pozvánku k súdu do Kyjova, zapléli zme do toho aj Grúfika, tak on dostál taky štyryadvacet hodin a ti dva nic. To zme šli místo škole. Jak kluci, gatě ohrnuté po kolena a bosky s holýma hlavama, střapatí. Pán súcí si mysleli co za chlapé a místo chlapů štyré střapatí kluci. Nestálo to za řeč, ale panu hraběti sa moselo dostat peněz, měli málo. Pán súcí sa nás ptali, jak to bylo, zasěj zme tvrdili že zme bažanta našli a oni zasěj, že zme ho měli odevzdat, že je to majetek pana hraběte. Nakonec nás vyhnali a klíčník nám šel ukázat kobky, kde sa zavíralo. Potom otevřel kobku a tam byl zavřený cigán aj s manželku a malým děckem. Náraz, jak dyby mu něco napadlo, chytl mňa za límec a džíg mňa tam k tým cigánom! Zavřel dveřa a odešli. Samozřejmě jsem sa dál do plaču a cigán sa mňa ptál, co jsem udělál. Tak jsem mu to všecko řekl a on mně říkal : „Oni tě

pustí, nejsi plnoletý.“ Měl jsem teda naděj. Po celú dobu, co jsem tam byl, jsem stál u dveří, blechy mně lozily po nohách, jak dybych stál v mraveništi. Myslím, tak za dvě hodiny zarachotily ve dveřích klůčky a chlap mně řekl : „Marš dom!“ Tak jsem vyletěl jak střela, trapem až za Kyjov. Za Kyjovem jsem dohnál kluků, seděli na škarpě a čekali, esli mňa pustijú. Grúfik hned mudrovál: „Já jsem to věděl, že ťa pustijú, dyť ešte mosíš chodit do škole!“ Cestú dom už jsme byli kamarádi všeci dohromady. Kluci z toho neměli nic, ale já jsem si přeca donesl kyjovských blech! Za nějaký čas mně došel lístek až od krajského súdu z Brna, ale žádný zme temu nerozuměli, došlo to enom mně. Otec mysleli, že jsem zasěj něco provedl a že to mosí byt něco moc, dyž až z Brna, otec měli vjec strachu jak já. Oni v životě u súdu nebyli. Na co sa zmohli, to bylo, že mně dali dobrý nářez a že se mňú do Brna nepojedú. Až matce napadlo jít sa s tým papírem poradit k Seklovi, že on byl na vojné aj legionářem, tak že temu mosí rozumět. On taky rozuměl, říkal : „Dyť to máte jasné, Tonda je nezletilý, tak sa mu trest promíjáj.“ Potem už temu rozuměli aj otec, říkali, že jich to hned nenapadlo. No, ale pro mňa už bylo pozdě, až jsem nevině dostál!

*Z pamětí Antonína Uherka vybral
Ing.Miroslav Blahušek*

Základní organizace SZPO Vacenovice

Základní organizace SZPO Vacenovice má celkem 152 členů, převážně se zdravotním postižením a důchodců nad 55 let. Činnost organizace je v souladu s programem činnosti NNO zaměřujících se na zdravotnickou osvětu, zejména zdravého životního stylu, prevenci civilizačních onemocnění a vyrovnávání příležitostí pro občany se zdravotním postižením, včetně zajištění rekondičních pobytů a rehabilitačních služeb. Vykazujeme pravidelnou činnost ve prospěch potřeb našich členů, ale i ostatních zájemců. Jsou to poradenské služby v rámci „sociálního minima“, kulturní akce a společenská setkání, kurzy ručních prací i zdravé výživy a další. Pomáháme našim znevýhodněným spoluobčanům v jejich přirozeném sociálním prostředí na vesnici, podporujeme zapojení do společensko kulturního dění v naší obci, předcházení zhoršení zdravotního stavu rehabilitacemi, masážemi, jednodenními výlety do termálních lázní i účastí na týdenních rekondičních pobytech. Těchto se z naší organizace pravidelně zúčastňuje asi 50 členů.

Přehled naší činnosti za rok 2009

leden – Opožděný Silvestr, aneb Papučový bál spojený s výroční členskou schůzí – živá hudba

únor – Seniorský klub – kurz slovácké výšivky (stínkování slováckých košelí), fašanková besídka s vlastním fašankovým občerstvením (ochutnávka božích milostí a koblih)

duben – Muzikál CARMEN v Praze termální koupele v Györu

květen – Poutní výlet do Dubu na Moravě, hrad Bouzov, Mladečské jeskyně, arboretum Bílá Lhota termální lázně Györ

červen – Seniorský klub – posezení u táboráku ve Žlábkách

srpen – Poutní zájezd do Šaštína, Mariáňky a výlet na Děvín v Bratislavě, parníkem po Dunaji do přístaviště

září – termální lázně Györ

říjen – Po-hodová zábava s živou hudbou

listopad – kurz studené kuchyně a beseda s hostem (naš nový duchovní – P. Gavula)

prosinec – Mikulášská nadílka

Kromě toho se zapojujeme do brigády pořádané Obecním úřadem Vacenovice při úklidu obce, pomáháme při organizaci akcí pořádaných Obcí (např. pečení občerstvení při výročí obce, pořadatelská služba apod., spolupráce se Slováckým krúžkem při tlučení ořechů)

Výbor zajistil masáže ve Fitcentru ve Vacenovicích, kdy zaplatíme 1 služ-

bu a ostatní si platí zájemci sami (v roce 2008 přispívala ještě ZP Metal Aliance – letos tento příspěvek zrušili). Platíme nájem i za používání tělocvičny v základní škole pro zdravotní cvičení našich členek – pravidelně každé úterý. Na naše průkazy poskytuje slevy také bazén v Hodoníně, takže je ambulantně využíván.

Naši členové se podle svých možností zúčastňují rekondičních pobytů pořádaných regionálním výborem i zájezdů jimi organizovaných.

Pro příští rok 2010 hodláme pokračovat v této činnosti ve prospěch zdravotně postižených občanů a seniorů. Plán činnosti bude předložen na výroční členské schůzi včetně nabídky regionálního výboru na rehabilitační pobyt. Naše základní organizace pořádá v září 2010 pětidenní pobyt v lázních Lednice za velmi výhodných podmínek. Veškeré nabídky na naše akce budou uveřejněny i na webových stránkách Obce Vacenovice.

„Advent je zde, když hledíš ke hvězdě, jež naděje nese, že zastaví se přesně nad tvým srdcem.“

Přejeme všem, aby Novorozený Syn Boží hvězdu naděje přinesl do všech našich domovů..

Marie Měchurová

Místní skupiny Českého červeného kříže Vacenovice

Naše Místní skupina Českého červeného kříže je součástí Oblastního spolku ČČK Hodonín, který měl v roce 2008 jen 11 místních skupin a každoročně se bohužel jejich počet snižuje pro malou obětavost funkcionářů.

V okrese je celkem 1739 členů, z toho naše místní skupina má 140 členů. Jejich počet se stále udržuje díky přibývajícím novým členům. V roce 2008 bylo na okrese 5.206 bezplatných dárců krve, z toho u nás 160. Bezpríspevkových dárců je u nás 76 a jejich počet se stále udržuje.

Díky dotaci Obecního úřadu každoročně odměňujeme bezplatné dárce

krve dárkovými balíčky za dosažených 10, 20, 30, 40, 50, 60 odběrů krve. Za dosažených 40 odběrů krve dostávají dárce krve Zlatou medaili ČČK, kterou přebírají na slavnostní schůzi Oblastního spolku ČČK v Hodoníně.

Za rok 2009 obdrželi Zlatou medaili ČČK tyto naši dárce krve: Kotásek Frant. č. 522, Toth Jiří č. 416, ing. Křižka Petr č. 103, Toman Stanislav č. 569. Vyznamenaným dárcům krve blahopřejeme a děkujeme stejně jako všem ostatním dárcům krve.

V tomto roce jsme uspořádali pro dárce krve a naše členy zájezd na pouť do Tasovic, kde jsme se setkali s našimi

rodáky žijícími v této obci od r. 1945, dále zájezd do termálních koupelí v Čalově.

Ve dnech 23. a 24. října jsme uspořádali již popáté materiální sbírku potřebných věcí pro Diecézní Charitu Brno. Přispělo do ní 113 našich občanů, kteří darovali ještě k tomu 2.000.- Kč na úhradu dopravy vlakem na místo určení. Patří jim naše poděkování, stejně jako obětavým členkám výboru ČČK, Obecnímu úřadu za bezplatnou nákladku a odvoz i Farnímu úřadu za poskytnuté místo k provedení sběru.

Ingrová Růžena,
předsedkyně MS ČČK

Ženský pěvecký sbor Marijánky

V tomto roce se Marijánky zapojily i do „nepěveckých“ aktivit. Rádi se zúčastnily úklidové akce vacenovských lesů, která byla organizována OÚ v rámci Dne země. Zapojily se také do aktivit Mikroregionu Nový Dvůr. Poskytly krojové součástky svatebních krojů – pro staršího mládence a družku. V areálu milotického zámku v prostorách bývalé konírny proběhla ukázka lidových obyčejů – tentokrát s názvem Svatební obřad na Slovácku. Instalovaný nábytek, nádoby, doplňky navozovaly atmosféru svatby – kdysi nejdůležitější společenské události na vesnici. Každá z obcí regionu dostala možnost „vypravit některé svatebčany“ – podle věku a stavu hostů obřadu. Marijánky využily nezastupitelných „kvalit“ a umění paní L. Mikulčíkové a svěřené figuríny byly oblečeny pod jejím odborným dohledem. Druhou mikroregionální akcí byly 20. 9. 2009 Trhy místních produktů. Na zámecském prostranství dostaly úlohu při vaření trnek. Byly překvapené, jaký byl zájem nejenom o koupi povidel, ale také o vlastní práci při kotli.

Ale potěšením sboru je pořád ještě společný zpěv. Rok 2009 začínaly Marijánky zpíváním v kroměřížském Jazz-clubu, následně se mohly „vyzpívat“ i zatančit na Sokolském plese v Místřině. Rádi podpořily 15. února již pěkně zavedené Předfašankové zpívání mužských sborů ve Vacenovicích. Radost Marijánkám udělaly zpěvačky z Vracova, když je pozvaly na pěknou přehlídku ženských sborů. Proběhl ve vracovském KD 28. března a ženy mohly ocenit nejenom dobrý zpěv vracovjanek, ale také jejich pohostinnost. Marijánky se zúčastnily již zaběhlých

oslav u Liliového kříže na Nákle (5.7.) a zpívání v milockém zámku v pořadu Regrútské písně (9. 8.).

Obohacením nejenom pro ně, ale také pro posluchače, se stalo vystoupení na Slovensku a to 13. 8., kdy je přivítala obec Kuklov, která se nachází kousek od Šaštína. A vzpomínka na toto mariánské místo se stala spojnicí k navázání přátelských vztahů.

Nejvíce pěveckých vystoupení absolvovaly v září. Podpořily kulturní akci při výročí založení Sokola v Místřině nebo Vinobraní organizované místní NSV. Krásné zážitky mají z Předhodového zpívání v Lanžhotě, kde se soustředila „pěvecká podlužácká síla“. V září je také potěšila účast v průvodu na bzeneckém Vinobraní, které předcházela prezentace jejich písní na náměstí.

V roce 2009 Marijánky potěšily zpěvem i důchodce v Čeložnicích, když zde 10. května uvedly kulturní pásmo u příležitosti Svátku matek. Dostaly se i do kyjovského domova důchodců a to hned dvakrát. První návštěva byla 13. 8., kdy chtěly především pozdravit vacenovskou občanku paní Soukupovou. Marijánky pomohly vytvořit domácí atmosféru přátelské besedy. Prostřednictvím pořadu písní a mluveného slova navozovaly důchodcům pěkné vzpomínky na životní běh jejich života – od dětství až po stáří. Druhá návštěva proběhla 13. listopadu, kdy spolu s vacenovským mužským sborem předvedly pásmo žertovných písní.

Tento rok nebyl příznivý pro společný odpočinkový, ozdravný výlet v přírodě nebo v lázních. Jedna z Marijánek neměla dobré rodinné podmínky, druhá

měla naopak mnoho jiných aktivit, u další se objevily zdravotní problémy. Přesto si mohly více „užít“ pěkné místní kulturní akce jako „košť oharků“, literární večer v místním muzeu, besedu u cimbalu ve sklepě U habána.

Marijánky nezapomněly ani na své

Marijánky - Čepení nevěsty

„učitelky zpěvu“. 14. září gratulovaly jedné z nich – obecní pěvecké osobnosti paní Ludmile Blahové k 75-tým narozeninám. Malým dárkem ji chtěly poděkovat za obětavost a lásku, se kterou od mládí zpívala nejenom při církevních, ale i společenských slavnostech. Propagovala krásný kroj a písně nejenom doma, ale i v širokém okolí. Zpěv byl velkým obohacením jejího života, ale i kulturního života obce. Rod Stašů, ze kterého pochází, má „muziku v krvi“ a proto mohla ze získaného daru tak bohatě rozdávat. Marijánky si jejího pěveckého umění a odkazu k tradicím velice váží. Jsou pí Blahové velice vděčné za to, že mohou na její „umění“ navázat.

Pěvecky i organizačně Marijánky podpořily – zatím letošní poslední, kulturní akci – Putování za předky. A co jim přinese adventní a vánoční čas? Především radost ze zpěvu na adventním koncertě v Těšnovicích (6. 12.), ve Vacenovicích (13. 12.) a Ratíškovicích (20. 12.). Čeká je také Vánoční koncert ve slovenském Holíči (22. 12.) a zpívání u vánočního stromu ve Vacenovicích (23. 12.).

Marie Šimečková
Členka souboru

Marijánky

Rok 2009 a Mužský sbor z Vacenovic o.s.

V průběhu celého roku jsme se snažili svým zpěvem a vystupováním přispět k prezentaci naší obce nejen na akcích, kterých se zúčastňujeme pravidelně, ale přijali jsme i řadu nových pozvání.

Šesté předfašankové setkání mužských sborů ve Vacenovicích. Tuto krásnou akci jsme uspořádali 15. února. Naše pozvání přijalo téměř 200 chlapů z 15ti mužských sborů, jak z blízkého okolí, tak i ze vzdálenějších regionů. Mužský zpěv i letos doplnil svými hlasy náš milý host - ženský sbor Marijánky. Již tradičně se na tuto akci pečlivě a s radostí připravujeme. Je to pro nás nejen příležitost setkat se s kamarády zpěváky a představit jim naši obec, ale hlavně možnost, jak přiblížit Vám - našim posluchačům a divákům pestrost a krásu lidového zpěvu, hudby a krojů. Letošní setkání jsme obohatili následnou Besedou u cimbalu s cimbalovou muzikou Petra Šrahůlka. Chtěl bych využít této příležitosti k poděkování sponzorům a všem, kteří přispěli k úspěchu celého setkání.

Poslední únorový den jsme zavítali do Skoronic, kde jsme svým zpěvem obohatili košť vína.

„V tem Kyjově nemocnica a v ní transfúzní stanica, sem každý rok chodívame, tú svoju krév darujeme,...“ Tak toto jsou úvodní slova písničky, která zazněla v rámci 4. Daruj krev s mužským sborem. Letos proběhlo poslední březnový den. Kdo chce a může pomoci, je zván v březnu 2010 na pátý ročník této akce. Pro zajímavost připomenou výroční schůzi Českého červeného kříže, kde jsme v milém prostředí rádi zazpívali.

24. dubna jsme oblékli monterky a uklidili část lesa v okolí Vacenovic, ale hned další den jsme se zase nastrojili do krojů a zavítali do sídla vlády SSRKH (Svobodné spolkové republiky Kraví hora) Bořetice. Kotlové zápolení při „Aprílovém guláši“

pro nás bylo úspěšné. Využili jsme povolené posily a s kuchařským uměním Petra Sabáčka nás medailové umístění neminulo. Tento víkend jsme završili gratulací k dvacatinám dubňanskému mužskému sboru na 19. setkání mužských sborů v Dubňanech. U sousedů v areálu vinných sklepů Na Slavině v Ratíškovcích jsme v sobotu 23. května nejen zazpívali, ale také jsme přinesli na jeviště ukázat všem přítomným zhmotnělé „Kořeny lidové písně.“ Další náročný víkend nás čekal v samotném závěru května. A proto jen stručně. V sobotu 30. května Májové zpívání v Prušánkách, pak noční přesun a nádherné

svítání při Koseckých písních v Buchlovicích a nedělní odpoledne patřilo Zpívání mužských sborů na zámku v Miloticích. 6. června jsme ještě zůstali v okolí Vacenovic a to na Rúdníku při Zpívání s beranem, za týden jsme však zamířili až do Dolních Dunajovic. V červenci jsme i my poděkovali duchovnímu otci Františkovi, a zároveň jsme přivítali nového správce naší farnosti otce Viliama. V sobotu 27. května jsme zajeli až do kostela v Kuřimi, kde jsme Zuzce pomohli navléct chomout poslednímu svobodnému z našeho sboru - Staňovi Ingrovi (mladšímu). I letos jsme zavítali do ciziny - a to opět na Slovensko do Kuklova na akci „Zejdžeme sa kamarádzi.“ Společně s Marijánkami jsme tam předvedli pásmo „škádli-vých“ písniček o předmanželském, manželském a mimomanželském životě. Toto velmi úspěšné pásmo

jsem s malými obměnami předvedli i na Předhodovém zpívání v Týnci, Předhodovém zpívání v Lanžhotě, na Bzeneckém vinobraní a úspěch mělo také v domově důchodců v Kyjově. To, že i letos jsme byli v Hroznové Lhotě, snad ani připomínat nemusím, a že jsme opět odjížděli jako poslední, je již tradicí. Tak jako již vícekrát v tomto roce i tady nás doprovázel strýc Petřík Ryba od Svatého Jána se svým tragačem a bečičkami s vínem. Zpěváci z jiných sborů strýca Petříka vždycky netrpělivě vyhlíží a jsou rádi když se mezi nimi se svým tragačem objeví. V letošním roce jsme dostali příležitost představit náš sbor

v rozhlasovém vysílání, a to hned dvakrát. Na rádiu Dyje při „Dnu obce Vacenovice“ a živě pak v pořadu „Moravská rodina“ na Českém rozhlasu Brno. Po našich hodech, kde jsme samozřejmě nechyběli, nás náš umělecký vedoucí Franta Novotný začal připravovat na adventní koncerty. Velký potlesk jsme sklidili 6. prosince v kostele v Těšnovicích. V čase psaní tohoto příspěvku máme před sebou Adventní koncert v kostele Božského Srdce Páně ve Vacenovicích, kde vystoupíme i s našimi hosty. Letos ještě zazpíváme adventní písně v domovech důchodců v Kyjově a v Čeložnicích. Koncert z Vacenovic zopakujeme 20. prosince v kostele v Ratíškovcích.

Zveme Vás co nejsrdečněji na naši tradiční akci „Zpívání u vánočního stromu“, která začne 23. prosince okamžikem rozsvícení vánočního stromu před Obecním úřadem.

Děkujeme našim posluchačům a divákům za přízeň, rodinám za obrovskou podporu a trpělivost a Vám všem přejeme krásné prožití svátků vánočních a úspěšný nový rok 2010.

*Mužský sbor z Vacenovic o.s.
Zdeněk Novotný*

DH Vacenovjáči

Dovolte mě malé ohlédnutí za právě končícím rokem 2009. V roce 2009 jsme odehráli spoustu vystoupení a najezdili za našimi posluchači nespočet kilometrů. Rád bych vzpomněl snad jen některé. Každý začátek roku je pro nás ve znamení plesů. Nejinak tomu bylo i letos. Krásný ples jsme odehráli například ve Starém městě nebo myslivecký ples v Poděbradech. 7.2.2009 jsme spolu se Sportovním klubem pořádali již tradiční „Reprezentační ples“. Velmi mě těší, že jeho obliba stále stoupá a každoroční shon při obstarávání vstupenek je toho důkazem. 20. 3.2009 jsme se zúčastnili muzikantského plesu v Hodoníně. Je to pro muzikanty a příznivce dechovky velký svátek. Organizátoři již několik let pro obrovský zájem pořádají tento ples v pátek i v sobotu a oba jsou beznadějně vyprodané. Několikrát v roce také vystupujeme

pro lázeňské hosty v Luhačovicích, kde je vždy perfektní publikum a je radost pro ně hrát. Podobná atmosféra panovala také na přehlídkách dechových hudeb v Dobřínsku, Skoronicích, Rakvicích a v Ratíškovcích. Na všech festivalech bylo téměř vyprodáno což znamená, že dechovka má stále spoustu posluchačů, kteří neváhají cestovat třeba přes celou republiku, aby slyšeli naši moravskou dechovku naživo. Rád bych vás ještě pozval na další „Reprezen-

tační ples“ který se uskuteční v sobotu 6.2.2010 v sále u Letochů .

Závěrem bych Vám rád popřál klidné a požehnané Vánoce a šťastný nový rok 2010.

*Petr Grufík
Kapelník DH Vacenovjáči*

DH Vacenovjáči

Myslivecké sdružení Vacenovice - pole

Myslivecké sdružení Vacenovice - pole tvoří v současné době 19-ti členný kolektiv převážně občanů obce Vacenovice. V letošním roce jeden nový adept úspěšně absolvoval myslivecké zkoušky. Jedná se o občanské sdružení fyzických osob se zájmem o myslivost a přírodu obecně. Hlavní náplní MS je péče o zvěř, zajištění celoročního krmení zvěře zejména v zimních měsících, na celkové rozloze honitby 1064 ha.

Na každoročně pořádaných společných honech se provádí plánovaný odstřel drobné zvěře, kde bývá uloveno celkem 30-40 bažantů a stejný počet zajíců. Jedná se spíše o podprůměrný odstřel v porovnání s honitbami v okrese. Zvěř srnčí, jejíž stavy se v posledních letech drží na stejné úrovni, je lovena samostatně v celkovém počtu okolo 20-ti kusů, tento je snížen o každoroční ztráty způsobené srážkami s motorovými vozidly. V honitbě se také velmi často vyskytuje migrující zvěř černá, lidově divoáci. Odlov černé zvěře lze v naší honitbě provádět podle zákona pouze u mlad-

ších jedinců zvaných selata a lončáci, obecně se jedná o kusy maximálního stáří 22 měsíců a hmotnosti do 70 kg. Odstřel černé zvěře každoročně kolísá, v úspěšném loňském roce však bylo uloveno celkem 9 kusů, v letošním prozatím 3 kusy, avšak myslivecký rok končí 31.3. a začíná dnem 1.4., na rozdíl od roku kalendářního. Každoročně dochází také k lovu lišek, v letošním roce bylo prozatím odloveno celkem 16 kusů a to jak odstřelem, tak norováním za pomoci loveckých psů.

V letošním roce naše sdružení obnovilo tradici Letních nocí na myslivecké chatě, kde především pro mladší ročníky proběhl zdařilý společný koncert několika rockových kapel, včetně křtu nového alba místní kapely NV4.

Každoročně také pořádáme oblíbený Myslivecký ples, na který si Vás dovolím všechny jménem celého mysliveckého sdružení pozvat. V letošním roce

se uskuteční dne 16. ledna a opět zahajuje plesovou sezónu v obci. K tanci a poslechu bude hrát DH Vlkošáci, samozřejmě je zvěřinová tombola a zvěřinové speciality.

Závěrem dovoluji poděkování Zastupitelstvu obce za letošní podporu a těm, kteří nám v našem úsilí rovněž pomáhají. Nejen jim, ale všem Vám jménem mysliveckého sdružení přeji příjemné prožití vánočních svátků, hodně zdraví a úspěchů v roce 2010.

*za MS Vacenovice-pole
Ing. Lukáš Ryba,
myslivecký hospodář*

Myslivecké sdružení Vacenovice-pole

MATEŘSKÁ ŠKOLA VACENOVICE

Tak jako většina mateřských škol, tak i naše mateřská škola zaznamenává zvýšení počtu dětí. Ve školním roce 2008/09 navštěvovalo naši mateřskou školu 75 dětí. To je 25 dětí na třídu. V MŠ pracuje 5 kvalifikovaných učitelů.

Podle našeho Školního vzdělávacího programu se zaměřujeme na zdravý životní styl. Našimi hlavními cíli je výchova vztahů k rodině, k rodině obci a folkloru a v nemalé míře se zaměřujeme na odstraňování agresivity mezi dětmi.

Děti si spolu s paní učitelkami stanovují pravidla správného chování, která musí ve školce všichni

dodržovat. Velkou část výchovně vzdělávací práce věnujeme environmentální výchově, to je, že se učíme poznávat a chránit přírodu v co nejširší míře.

V letošním roce nám obecní úřad pomohl s vybavením školní zahrady, dostali jsme průlezk, houpačky a

3. místo v plavání

Indiánská hra

Konec roku

kolotoč. Děkujeme a jsme moc rádi.

Pro předškolní děti pořádá mateřská škola v rámci přípravy na školu grafomotorický kurz – příprava na psaní a edukačně-stimulační činnosti pod názvem Hurá do školy. Oba tyto kurzy probíhají za přítomnosti rodičů a mají ukázat rodičům jak připravit děti na školu. Také jsme pro děti zajistili kurz plavání, děti se pak zúčastnily soutěže s jinými mateřskými školami a umístily se na třetím místě. Pro rodiče a děti, kteří mají zájem, zajišťujeme kroužek anglického jazyka. Jednou z netradičních činností jsou tvořivá odpoledne, na kterých děti spolu s rodiči mohou ve spolupráci s paní učitelkami tvořit a vyrábět různé výrobky.

Mimo tyto mimořádné činnosti pořádáme mnoho akcí, vyjmenuji alespoň některé. Pro zpestření života dětí v mateřské škole je to například oblíbená Dýňová šou, divadelní představení, lední revue na které vystoupili Maxim Turbulenc, velmi se nám vydařil výlet na hrad Veverčí s ukázkou středověkých řemesel, zvláště kluky zaujala možnost střílby

Pečení milostí

Mikulášská nadílka

z kuše a házení sekerou na cíl.

Již tradicí se stal dětský krojový ples, kterého se zúčastnily téměř všechny děti a já věřím, že i příští rok babičky a maminky nám zase kroje připraví. Nemohu opomenout slavnostní ukončení školního roku na kterém vystoupily děti jak v krojích, tak zatancovaly moderní tance v disko stylu a malé děti zatančily jako berušky a broučci.

V letošním roce měla proběhnout rekonstrukce, ale z důvodu nedostatku financí byla odložena. Věřím, že příští rok se spolu s obecním úřadem a zastupiteli obce pustíme alespoň do těch nejn nutnějších oprav, aby se našim dětem v mateřské škole opravdu líbilo a všichni tu byli šťastni a spokojeni.

Již několik let vaříme nejen pro naše děti a žáky ZŠ, ale také pro firmu Anticoro, pracovníky obecního úřa-

du a pro cizí strážníky. Celkem máme přihlášeno dvě stě strážníků. Přejeme si, ať jim u nás chutná.

Všem dětem, rodičům i všem občanům Vacenovic přejeme šťastné a pokojné Vánoce, radostný, úspěšný a pohodový rok 2010.

*Za MŠ Vacenovice
Mgr. Květoslava Malá*

Konec roku - předškoláci

Základní škola Vacenovice

Školní rok 2008/2009

V loňském školním roce navštěvovalo školu 75 žáků v 1.pololetí a 77 žáků v 2.pololetí.

Na konci školního roku 61 žáků prospělo s vyznamenáním, 16 žáků prospělo. 5 žáků obdrželo pochvalu za píli, aktivitu nebo vzorné plnění svých povinností a pěkné chování vůči ostatním spolužákům. Nikdo nebyl hodnocen sníženou známkou z chování, avšak byla udělena 1 důtka třídního učitele žáku 5.třídy za opakované agresivní chování.

V 5. ročníku byla integrována žákyně pro poruchu čtení a psaní, která se vzdělávala podle individuálního vzdělávacího plánu.

Na osmileté gymnázium se z pátého ročníku hlásili 2 žáci a úspěšně absolvovali přijímací zkoušky. Ostatní žáci pokračují na 2. stupni v ZŠ

Milotice .

Všechny učitelky působící v naší škole jsou kvalifikované a nadále se vzdělávají v kurzech a seminářích, které pořádá Středisko služeb školám v Hodoníně nebo jiné akreditované školicí organizace. Celkem jsme se zúčastnili 14 kurzů, z toho převážně zaměřených na netradiční metody výuky. Nové poznatky uplatňují učitelky ve své pedagogické činnosti a předávají si zkušenosti v rámci schůzek metodického sdružení. V 1.a 2. ročníku jsme vyučovali podle nového vzdělávacího programu s názvem Škola pro život – šance pro každého, který vychází z RVP.

Škola je po stránce materiální zabezpečena dobře. Máme dostatek učebních pomůcek i pro žáky, kteří

dochází do dyslektického kroužku nebo na logopedii, kde potřebují speciální pomůcky. Zakoupili jsme další výškově stavitelné žakovské lavice i židličky pro žáky 2 a 3 třídy.

Během prázdnin se provedla rekonstrukce elektroinstalace, izolace vlhkého zdiva a celá budova byla nově vymalována a obnoveny olejomalby. Investice stála 567 tisíc Kč.

V počítačové učebně máme 10 počítačů, které budou muset být za nějakou dobu postupně vyměněny za nové, výkonnější. K výuce využíváme počítačové programy a internet, k němuž byl připojen také počítač ve ŠD. Internet využívají ke své práci i učitelky, které vedou matriku žáků. Ve své řídicí práci jej využívá také ředitelka školy.

Mimoškolní činnost

- Všichni žáci školy se zúčastnili jednoho hudebního koncertu a dvou filmových představení v Kyjově.

- Se žáky navštěvujeme muzea a galerie v Hodoníně a Kyjově

- Žáci 5.třídy navštívili hvězdárnu v Brně

- Žáci 1.až 4. ročníku se zúčastnili dětského filmového festivalu ve Zlíně a prohlídky lázeňského města Luhačovice

- Ke 130. výročí školy jsme uspo-

řádali výstavu žakovských prací a fotografií ze života školy,

předvedli jsme akademii pro pozvané hosty a veřejnost

- Na Den dětí jsme uspořádali na školním hřišti soutěže a hry pro žáky a všichni dostali sladkou odměnu

- Spolupracujeme s MŠ ve Vacenovicích, uspořádali jsme návštěvu předškoláků a schůzku s rodiči

- Spolupracujeme také se ZŠ v Miloticích, kam dochází žáci na 2.stu-

peň, zúčastnili jsme se turnaje ve fotbale a ve vybíjené mezi žáky 5.a 4. tříd z Milotic, Vlkoše a Vacenovic

- Zapojili jsme se do projektu Zdravé zuby a Školní mléko

- Dvakrát v roce jsme uspořádali Den otevřených dveří, rodiče se mohli zúčastnit výuky v jednotlivých třídách

- Spolupracujeme s policií ČR, zapojili jsme se s žáky 2.a 3. třídy do projektu Kapka prevence

Výstava loutek

Mikulášská nadílka

ZŠ v muzeu Mikulčice

- Připravili jsme projekt ke Dni Země, ve kterém se žáci netradiční formou seznamovali s ekologickou výchovou a plnili zajímavé úkoly v rámci výuky

- Věnujeme se talentovaným žákům, kteří se pak hlásí na osmileté gymnázium a jinak specificky zaměřené školy např. s výukou informatiky a angličtiny

- Individuálně se věnujeme žákům s poruchami učení. Spolupracujeme s PPP v Hodoníně a SPC v Kyjově

Kroužky při ZŠ ve školním roce 2009/2010

Název kroužku	počet	počet žáků
Výtvarný	1	16
Angličtiny pro 1. roč.	1	10
Angličtiny pro 2. roč.	1	6
Dyslektický	1	5

Školní rok 2009/2010

V tomto roce navštěvuje školu celkem 72 žáků. Na 2.stupeň odešlo 19 žáků z 5.ročníku, 2 žáci se přestěhovali a do 1. třídy přišlo 16 dětí. Již třetím rokem se škola potýká s menším počtem žáků, což se promítá i do snížení finančního rozpočtu a dotací z Jihomoravského kraje. Proto musíme žádat zřizovatele Obec Vacenovice o

výjimku z počtu žáků a dofinancování podnormativního rozpočtu školy.

Děkuji touto cestou paní starostce a zastupitelům obce za vstřícnost a pochopení a za to, že jsme mohli zabezpečit plynulý chod školy a vytvořit žákům dobré podmínky pro výchovu a vzdělávání.

Přeji všem občanům pokojné prožití vánočních svátků a do roku 2010 hodně štěstí, zdraví a osobních úspěchů.

Mgr. Marie Řiháková
ředitelka školy

Duchovní zamyšlení k vánocům a k novému roku

Vánoční pozlátka

Před rokem jsem kupoval salonky. Byly v akci. Říkám si 50-ti % sleva - dobrá cena! Při údajích o výrobku bylo vytištěno: Best before 12/2008 (spotřebujte do: 12/2008). Snad budou dobré, pozlátka je neporušená, čokoládový obsah nemusím... Vhodně doplnily vánoční stromek. Na Štěpána večer jsem dostal chuť na něco sladkého. Salonky, napadlo mě. Opatrně jsem vzal zabalenou dvojici na niti ze stromku. Co bude uvnitř? Byly dobré... a hlavně v akci! Podařilo se, podle informace jsem je spotřeboval do Silvestra. Všechny. Pozlátka skončilo v koši.

Bohužel, tak je to s námi: někdy nám víc záleží na pozlátce než na obsahu. Vánoce jsou akční - pozlátka je všude dost. A co obsah?

Alespoň jeden příběh z deníku čtrnáctileté Moniky:

23. prosinec

Včera jsme ozdobili největší vánoční stromek, jaký jsme kdy měli. Smrk v naší zahradě už dávno zářil leskem elektrických světel. Loni jsme

se ještě museli strašně stydět, protože my jediní v celé ulici jsme je neměli. Všichni ostatní sousedé měli zářící vánoční stromky před domy. Máma nesnáší Vánoce, protože každý rok musí na ně pozvat dvě pratety, které nenávidí. Já je mám ráda, protože mi vždy přinesou nejvíc.

24. prosinec

Dnes je jediný den v roce, kdy jdeme do kostela. Rodiče tam chodí jen proto, aby je lidé nepomlouvali. Dostala jsem dnes hodně dárečků. Před jejich vybalováním chtěly pratety zpívat koledy, ale my všichni jsme byli proti. V televizi dávali zrovna film, který chtěl táta vidět. A pak se to konečně začalo: táta mi podaroval přehrávač, pratety opravdový malý sporák, na kterém můžu vařit a od mamky jsem dostala kufřík s kosmetikou a pyžamo. Na pyžamo jsem brblala, protože jsem raději chtěla cédéčka. Maminka slíbila, že mi je ještě koupí. Dostala jsem také moc peněz, asi dva tisíce. Koupím si za ně cédéčka. Pak jsme večeřeli a sedli si

před telku.

27. prosinec

Dnes ráno otec posekal vánoční stromek. Doma totiž z něho padalo moc jehličí. Pratety včera odjely. Mamka je ráda, že už jsou konečně pryč. Ubrus, který od nich dostala dala hned do pytle se šatstvem určeným do sběru. Prý byl příliš kýčovitý.

Mám zvláštní pocit. Celé týdny jsem se těšila na Vánoce a jediné, co mi z nich zůstalo je prázdnota a něco jako zklamání. Co jiného mi z nich zůstalo kromě dárečků? - Vánoce se vlastně slaví proto, že se narodil Ježíš - Boží syn, ale o tom jsem doma nikdy nic neviděla ani neslyšela. Rodiče totiž v Bohu nevěří. Můžeme potom vůbec slavit Vánoce?

Přeji Vám opravdové Vánoce proniknuté radostí z Boží všeobjímající Lásky, která přichází do našeho světa. Toto je skutečným obsahem Vánoc. Byla by škoda radovat se jen z pozlátka!

P. Viliam Gavula

Ze života farnosti

Jsou tady vánoční svátky. Slaví je všichni, nejvíc je prožívají asi děti. A dospělí se těší z jejich radosti. Je to doba odpočinku, pohody, lásky a obdarovávání. Předchází jí ale shon, nervozita, uklízení, nákupy, pečení a hlavně málo času. O to víc si to pak užíváme s pocitem, že jsme snad všechno stihli. Máme ale také možnost se na tyto svátky připravovat jinak a také je vnímat jiným způsobem. Vždyť slavíme narození Páně. To malé děťátko v jesličkách není figurka nebo panenka, ale je to Ježíš, který přišel na svět, aby nás vykoupil. Pro křesťana jsou vánoční svátky novou nadějí a radostí na příchod Spasitele. Adventní dny nás vybízí k tichosti, rozjímání, k účasti na rorátech, kde zpíváme „Ejhle, Hospodin přijde....“.

„Do vlastního přišel a vlastní ho nepřijali. Nenašlo se pro něho místo. Pro Marii, Josefa a pro Dítě, které se mělo narodit....“

Právě proto už řadu let navštěvují v adventu ženy z farnosti se sochami Panny Marie zdejší rodiny. Jedná se zvláště o ty, ve kterých žijí starší nebo nemocní lidé. Vždy si předem tuto návštěvu dohodnou. Všichni si spolu připomenou, jak Panna Maria marně hledala nocleh v Betlémě při sčítání lidu a jí se mělo narodit dítě. Společně se pomodlí, zazpívají a také popovídají. A když se někde sejdou i vnoučata či pravnoučata, je to milé a srdečné společenství. Kde Panna Maria zůstává na nocleh, tam se pro ni příští den vrací. Děkujeme našim ženám všech čtyř skupinek za jejich čas, ochotu a vstřícnost přinést jiným

radost a připomínat si navzájem blízkost se svátky vánoční.

V průběhu celého roku se společně scházíme v kostele při slavení bohoslužeb. Děkujeme a prosíme Boha za zdraví, za naše rodiny, za úspěchy, za šťastnou hodinku smrti, za mír. Vždycky je za co děkovat a o co prosit. Mnohdy si to ani neuvědomujeme a přijímáme některé věci jako samozřejmost. V tyto dny děkujeme za všechno, čím nás Bůh obdařil v uplynulém roce.

Vzpomínáme na ty, kteří již mezi námi nejsou. A nejen na ty, co zesnuli. Jistě nejen farníci, ale i celá obec vzpomíná na duchovního otce P. Františka Adamce a ctihodnou sestru Ludviku. Připomeňme si neděli 19. července. V jiných farnostech možná

neděle jako každá jiná. Ve Vacenovicích byla ale dnem velkého setkání. Slova Markova evangelia: „Pojďte i vy někam na opuštěné místo a trochu si odpočiňte.“, jakoby ožívala i v tento den. Bůh, jménem otce arcibiskupa Jana Graubnera, posílá svého služebníka P. Františka Adamce na klidné místo (k sestřičkám sv. Vincence v Kroměříži), aby si po dlouhé, 34 leté věrné službě v naší farnosti odpočinul. A abychom nezůstali jako ovce bez pastýře, posílá k nám nového kněze P. Viliama Gavulu. Bylo 9 hodin a v kostele se rozezněla hudba, abychom mohli společně vyzpívat: „Ejhle, oltář Hospodinův září!“. A to už přichází oba kněží doprovázeni ministranty. Křížem začala mše svatá, skrze kterou jsme chválili Boha Otce, jak se věrně stará o každého z nás v každé chvíli našeho života.

Vítání i děkování bylo provázeno soucitným leskem v očích, vzpomínkami a vděčností.

Po mši svaté jsme za doprovodu hudby, přátelského agapé a srdečných rozhovorů v tomto vzácném a radostném prožívání pokračovali.

Spolu s P. Františkem odchází i sestřička Ludvika, která stála po jeho boku, starala se o něj a pečovala o dům Boží, aby byl vždy připraven ke slavení mše svaté. Modlitbu a službu Bohu i lidem bude nyní prožívat se svými spolusestrami svatého Vincence de Paul v Kroměříži.

Z vděčnosti za obětavou službu vyslovujeme tichou vánoční prosbu a vyprošujeme duchovnímu otci Františkovi i sestřičce Ludvice pevnou důvěru v Boha, otevřenost lásce sv. Ducha, ochranu a přímluvu Panny Marie. Navždy zůstanou v našich srdcích.

V tento den jsme se s důvěrou vložili do kněžských rukou P. Viliama.

Pro jeho službu mu vyprošujeme potřebnou sílu sv. Ducha, požehnání Boha Otce a aby P. Maria byla citelnou přímluvkyní a prostřednicí všech milostí.

Kéž i jeho přítomnost mezi námi a vzájemná podpora slouží ke cti a chvále Boží.

Jsmo Boží synové a dcery. Naše oči pro Boha ale osleply, naše uši pro jeho slovo ohluchly, ztrácíme božský cíl a běžíme výhradně za cíly lidskými. V uších nám přestává znít Boží volání. Jsmo pyšní na to, co jsme a co chceme.

Naše zacpané uši ale musíme pročistit, abychom slyšeli, k čemu jsme povoláni, musíme odvalit kámen z našich srdcí, abychom poznali, k čemu nás Bůh stvořil.

Kéž se nám to podaří....

To vám přeje za celé farní společenství

Blanka Bábíčková

TJ Sokol Vacenovice

Naše jednota má 69 členů a sdružuje 5 oddílů - 2 oddíly mažoretek, 1 oddíl mladších žáků a žákyní, ženy aerobik a ženy zdravotní cvičení. Patří k nám také pěvecký soubor Marijanky, protože Sokol není jenom cvičení, ale i činnost kulturní, vzdělávací a poznávací.

Jednotlivé oddíly vedou obětavé cvičitelky Jarmila Kristová, Liběna Lisá, Šárka Foltýnová a Marie Řiháková, které se ochotně účastní nácviků a novinek ve cvičení jako je Powerjóga, Fitnesjóga, Dynamická jóga a cvičení Pilates. Tyto nové poznatky pak uplatňují ve svých cvičebních hodinách.

V červnu tohoto roku jsem se zúčastnila XXII. Sletu Amerického Sokola v Texasu ve Fort Worth. Součástí sletu byl i mezinárodní sportovní a kulturní festival, na jehož přípravě se podílela Americká gymnastická asociace.

Představili se tam cvičenci z USA, Kanady, Mexika, Brazílie, Guatemaly, ale také z České republiky, Slovinska, Dánska, Portugalska a Austrálie. Přijetí u sokolských krajanů bylo velmi srdečné a přátelské, vždyť sokolskou myšlenku a vlastenectví si udržují po celou dobu, kdy u nás byla organizace

Sokol na 50 let zakázána. Předávají si ji z generace na generaci, svým vnukům i pravnukům, kteří ještě mluví česky a udržují si i některé české tradice například folklór, kroje a tance.

Před zahájením sletu naše 24 členná skupina absolvovala devítidenní zájezd po Texasu. Poznali jsme významná města jako je Houston, kde nás zaujala prohlídka vesmírného centra včetně řídicího střediska. Při pobytu v Corpus Christi jsme se vykoupli v Mexickém zálivu a měli jsme možnost detailně si prohlédnout letadlovou loď Lexington. V nejmalebnějším městě Texasu, San Antoniu, jsme obdivovali historickou stavbu Alamo z roku 1718. Tomuto městu se také říká Texaské Benátky a procházky po „River walk“ v nás zanechali nezapomenutelné dojmy.

V hlavním městě Texasu - Austinu jsme měli možnost si prohlédnout Capitol s místnostmi parlamentu a senátu a zhlédnout řeku Colorado. Zajímavá byla zastávka ve Westu, které je známé svou českou pekárnou. Sortiment zboží je uváděn nejprve v češtině a pak teprve v angličtině.

Navštívili jsme také Dallas, prošli

si cestu, po které jel, než byl zastřelen, J.F. Kennedy v roce 1963. Navštívili jsme jeho památník a také muzeum s autentickými záznamy této události. Zhlédli jsme také „Sout Fork Ranch“, kde byl filmován nekonečný seriál Dallas.

Město Fort Worth, zvané jako město kovbojů a kultury s více než 600.000 obyvateli, těžilo nejdříve z prodeje a zpracování dobytka a stále se pyšní typickým Stockyardem a kovbojským muzeem. O další rozvoj Fort Worthu se zasloužilo objevení naftových polí, dokonce jedno je na pozemku sokolovny Sokolaven v Texasu 33 a slouží ke sportovním, ale i společenským setkáním.

Z pobytu a cest po městech a národních parcích v Texasu mám nezapomenutelné zážitky. Sletu se zúčastnilo i dalších 23 cvičenců Župy slovácké, která cvičení organizovala.

Pěkné prožití svátků vánočních, šťastný nový rok, mnoho zdraví a životního elánu.

Vám přeje Marie Řiháková

Mažoretky Srdíčka

Mažoretky Vacenovice mají za sebou další, již šestý rok své činnosti. Lépe řečeno starší holky šest let a ty mladší holky z našeho souboru dva roky. Pro připomínku: ve Vacenovicích fungují tři soubory mažoretek. Celý soubor se jmenuje Srdíčka, jednotlivé skupiny souboru jsou Mini Srdíčka – holky ve věku 3-7 let, Baby Srdíčka ve věku 9-12 let a nejstarší holky Sweet Srdíčka - 13 let. Zkoušky máme vždy ve čtvrtek v tělocvičně ZŠ Vacenovice. Mini Srdíčka od 16.00 hod. - 17.00 hod. Od 17.00 hod. - 18.30 hod. patří tělocvična prostřední skupince Baby srdíčkům. V 18.30 hod. přijde na zkoušku naše trio Sweet srdíček, které končí v 19.30 hod.

Letošní rok jsme zahájily 23.1. na přehlídce mažoretek. Starší holky se této akce tradičně účastní již od rána. Během dopoledne si rády zatancují – to pro zahřátí. Pak společně s ostatními děvčaty z druhých souborů soutěží v různých sportovních disciplínách. V letošním ročníku získaly mažoretky Vacenovice 2.místo. Odpoledne se všechny soubory představily ze svými skladbami na přehlídce, na kterou se k nám připojily i naše malé mažoretky – MINI Srdíčka.

21.2. zavítaly starší holky se svým vystoupením do Uherského Hradiště na XVI.ples Evropského polytechnického institutu Kunovice. Mezi další, tradiční akcí patří vystoupení na místním plese sportovců. V dubnu jsme pořádaly 2. ročník dětského karnevalu, na kterém si děti mohly zatancovat, zasoutěžit a naše mažoretky se předvedly se svým vystoupením samozřejmě taky v kostýmech. Pro děti jsme připravily kromě tomboly letos i skákací hrad, možná to byla pro rodiče starost navíc, ale dětem se určitě líbil. Dubnové docela teplé počasí se více hodilo na nějaký výlet než na pořádání této akce, takže pokud budeme tuto akci příští rok zase pořádát, bude vhodnější asi termín podzimní.

Na pozvání starostky naší obce jsme se zúčastnily akce UKLIĎME SI NOVÝ DVŮR, na kterou byli pozvané i ostatní kulturní či sportovní složky

Vacenovic. Spolu s námi byli ve skupině ještě děti ze základní školy Vacenovice a paní učitelka Gasnářková, která je mimochodem, jak asi všichni ví, z Vracova. Společně jsme strávily pěkné dopoledne a taky jsme udělaly něco pro sebe a své okolí. Každá skupinka měla přidělený svůj prostor, který pak uklízela. Sraz všech zúčastněných byl pak na Břežíčku, kde bylo pro všechny připraveno občerstvení. Byla to jedna z akcí, na které jsme nemažoretkovaly, ale jsem ráda, když se můžeme s holkama do některé takové akce zapojit, ať už nás někdo pozve nebo ji uspořádáme samy.

Další mimomažoretkovou akcí byl výlet našich nejmenších mažoretek Mini Srdíček do ZOO v Hodoníně. Výlet byl jakousi odměnou či zpestřením jejich celoroční práce. Rodiče své ratolesti přivezli před bránu zahrady, dál jsme procházely celou zoologickou již samy. I když bylo zrovna chladnější počasí, holky si výlet užily, domů jsme cestovaly společně linkovým autobusem. Protože autobusové nádraží je v Hodoníně pro takové caparty na pěší chůzi docela daleko, byly určitě utahané, ale taky spokojené...doufám.

V květnu jsme si udělaly malý výlet vlakem i se staršíma holkama ze skupin Baby a Sweet srdíček do nedaleké Moravské Nové Vsi, kde se konala kvalifikace na mistrovství v mažoretkovém sportu. Prostě aby poznaly, jak to chodí na pravých soutěžích mažoretek, které se konají pod organizací IMA nebo NBTA.

Další akcí, které říkáme nepracovní nebo kde nemažoretkujeme, byla návštěva dětí v dětském domově ve Strážnici. Návštěvu, na kterou jsme přijely vlakem z Hodonína, jsme měly domluvenou na sobotu 23.5. Dětem jsme přivezly dárečky a strávily s nimi odpoledne, které si holky s dětmi zkrátily povídáním nebo vybíjenou. Odpoledne uteklo rychle, ani jsme se nenadály a musely se rozloučit. Ani se holkám nechtělo odjíždět. V dětském domově ve Strážnici je celkem 25 dětí, které jsou rozděleny do skupin a každá skupinka má svoji tetu.

3.6. jsme cestovaly opět do Strážnice a opět vlakem. Tentokrát to bylo pracovní, tedy vystoupení v domově důchodců ve Strážnici. Kromě skladby v mini formaci (4-7 účinkujících) předvedly vlastní sóla nebo duo skladby.

V pátek 5.6. v předvečer 4. přehlídky mažoretek se konala v Hodoníně u radnice Volná scéna. Tady mohly soubory předvést jakékoliv vystoupení a hlavně nemusely být holky v kostýmech, takové vystoupení v civilu, prostě generálka na následující den. V sobotu se všechny soubory seřadily na Pěší zóně v Hodoníně, odkud přešel celý průvod mažoretek před radnici, kde probíhaly pódiové skladby jednotlivých souborů. Těto akce se společně se staršími holkami z našeho souboru zúčastnily i mladší MINI Srdíčka.

Další akce, která následovala, byl tradiční již 4.ročník Soutěže mažoretek o putovní trofej starostky obce Vacenovice. Nedělní soutěži předcházela celý týden náročná příprava, které jsme se zhostily velmi zodpovědně. Jak jsem psala na začátku, zkoušky máme vždy ve čtvrtek, jen před některou důležitou akcí máme mimořádnou zkoušku. V týdnu před soutěží ve Vacenovicích jsme měly zkoušky tři, z toho dvě mimořádné. V pátek jsme měly ještě zkoušku defilé a v sobotu generálku nebo spíš prostorové zkoušky celého souboru v areálu u MŠ. Byla to teda pěkná makačka hlavně pro holky, ale stálo to zato! I když soutěž byla v neděli 13.6., tak třináctka nebyla pro nás vůbec nešťastná, naopak. Počasí bylo (jak každý rok) až moc teplé a defilé v ulici Jezérka zvládly naše holky přímo skvěle. Pro připomínku: hodnotí se jak defilé, tak i pódiové skladby. Body pak porota sčítá do celkového hodnocení. Pak se všechny soubory znovu seřadily na průvod k areálu k MŠ. MINI srdíčka se této akce účastnily již druhým rokem zatím jen jako účinkující. Jejich celoroční práce byla poznat v průvodu. U tak malých mažoretek je důležité, aby si v průvodu udržely formaci a jednotlivé řady a to se jim letos rozhodně povedlo. Celkem se 4. roč-

níku naší soutěže zúčastnily tři soubory kadetek a pět souborů v kategorii juniorek. Po představení jednotlivých souborů svými pódiovými skladbami porota odešla a v klidu a soukromí sečetla všechny body. Pokud se týká poroty, tak o výsledku rozhoduje ona! Její obsazení bylo stejné jak v roce 2008, tedy dvě porotkyně z Vacenovic, které nemají přímo s mažoretkama co dočinění. Další dvě porotkyně jsou od Veselí nad Moravou a pokud vím, jsou to vedoucí mažoretek, takže logicky mažoretkování rozumí daleko víc než naše porotkyně z Vacenovic a spíš ty naše dají více na názor těch druhých! Čas během přestávky, kterou měla porota na sčítání bodů, jsme využily na mimosoutěžní vystoupení našich mažoretek. Konečně se mohly ukázat i naše Mini srdíčka, které se předvedly jak s hůlkou, tak i s třásněmi. Další dvě vystoupení přidaly i BABY srdíčka a pozadu nezůstalo s vystoupením ani naše trio SWEET. Jako hosté vystoupily mažoretky NO PROBLÉM – bývalé POUPATA Šardice, které vyhrály u nás 1.ročník soutěže o putovní trofej a u nás ukončily svoji kariéru mažoretek. Ale s mažoretkováním neskončily úplně, některé pokračují v činnosti, ale už jen jako vedoucí nových mažoretek Roštandy. Nakonec celého dne jsme přidaly ještě společnou skladbu všech našich mažoretek. Na letošním ročníku soutěže naše mažoretky obsadily nádherné 1. místo a nakonec získaly i putovní trofej. Soška mažoretky je konečně doma! Holky byly moc šťastné a viděla jsem nejednu slzičku! Vyhrát 1.místo bylo docela náročné, ale obhájit ho v příštím roce bude ještě náročnější. Po vyhlášení výsledků vystoupily ještě všechny mažoretky, které se zúčastnily soutěže ve velké společné skladbě. Byl to vlastně skvělý den pro Vacenovice: mažoretky vyhrály v tento den na soutěži dvě výhry a příprava fotbalistů Vacenovice vyhrála na jejich soutěži taky první místo, no máme být všichni na co pyšní! Naše holky nedostaly nic zadarmo, pěkně si tu

výhru oddřely. Během 14 dnů měly tři vystoupení a pět zkoušek!

V červenci jsme vystupovaly na pozvání vacenovických hasičů v přestávce jejich soutěže v požárním útoku, který se konal ve Vacenovicích v novém areálu hasičů. Na závěr letošních velkých prázdnin a za odměnu za 1.místo na soutěži ve Vacenovicích jsme jely se staršíma mažoretkama do Vracova na bowling.

Novou sezónu, která pro nás začíná novým školním rokem, jsme začaly nácvikem nové skladby s country hudbou. Na hodovou sobotu jsme se zúčastnily soutěže mažoretek ve Žďanicích, kde jsme obsadily 6. místo.

Další vystoupení, které nás čekalo, byla soutěž mažoretek v Lanškrou-

naproti kulturního domu a navíc... vlak měl zase zpoždění. Ve vlaku jsme se z chutí pustily do krabice zákusků a než jsme se nadály, byly jsme pomalu doma v Hodoníně. Byl to prima výlet, nemůžeme se přece jenom mordovat v tělocvičně.

Blíží se konec letošního roku a nás čeká jedna s posledních akcí tohoto roku - přehlídka mažoretek s názvem VÁNOČNÍ AKADEMIE MAŽORETEK, kterou pořádají mažoretky Vacenovice. Jako hosté vystoupí mažoretky z Hodonína, Strážnice, Lipova a mažoretky Roštandy ze Šardic. Představíme se divákům jak ze skladbami s třásněmi nebo s hůlkou na moderní či vánoční hudbu. Samozřejmě své vystoupení předvedou i MINI Srdíčka, které mají připravené vystoupení s hůlkou i s třásněmi. Celá akce se nemůže obejít bez naší společné sestavy MINI, BABY A SWEET Srdíček. Pro letošní akci chystáme něco extra. Je to nová skladba – světelná šou, tak doufám, že se nám podaří a vám se bude líbit. Akademie je vlastně slavnost, tak proč si slavnost neudělat s mažoretkami.

Mažoretky - vítěz soutěže

ně. Do Lanškrouna jsme jely vlakem z Hodonína 23.10. Během cesty jsme dvakrát přestupovaly a to v Olomouci a České Třebové. V Olomouci jsme čekaly na další vlak, nevím jak to dráhy dělají, ale vlak měl 20 minut zpoždění a měla jsem obavu, jestli stihneme přípoj v České Třebové. Vlak jsme stihly, čekal jenom na nás a holky měly z toho radost a cítily se trochu důležité. Bylo to dobrodružství, vlastně do této doby tak daleko nebyly. Do Lanškrouna jsme přijely o půl sedmé večer, ubytování jsme byli v DDM (Dům dětí a mládeže). Spaní bylo tak trochu v bojových podmínkách na karimatce a ve spacáku, ale mažoretky vlastně jsou na takové spaní zvyklé. V sobotu holky vystupovaly v kulturním domě až ve dvě hodiny odpoledne. Mezitím jsme stihly ještě oběd a po předání cen jsme zase utíkaly na vlak na zpáteční cestu. Naštěstí vlakové nádraží bylo

Letošní rok byl pro nás velmi úspěšný a snad se nám tak bude dařit i ten další rok. Více o aktivitách mažoretek Vacenovice najdete na stránkách www.mazoretky-srdicka.webgarden.name. Ještě se patří poděkovat našim sponzorům a to jsou : Obec Vacenovice, Hospoda u Letochů, Květinářství Synková, Drogerie Koubská, Potraviny Bábík, Stolařství Plášek a Profota, Pekárna Marcián Vacenovice, Cukrárna u Mikulčíků, Anticoro Bábík, Ahorn Vlkoš, Požární služby Bábík, Kadeřnictví Nováková. Všem moc děkujeme. Velké poděkování patří samozřejmě ještě rodičům mažoretek, kteří nás podporují a mně jsou velkou oporou. Na konci tohoto roku bych chtěla všem popřát ty nejkrásnější vánoční svátky které budou naplněné radostí a pohodou a do nového roku, který nás čeká, všem přeji hlavně hodně zdraví a štěstí.

Jarmila Kristová, vedoucí mažoretek

KVASACO Vacenovice

Futsalový klub KVASACO Vacenovice v sezóně 2008/2009 hrál stejně jako v předchozím ročníku okresní Joma ligu ve futsalu. V soutěži naše mužstvo obsadilo po základní části třetí místo a v závěrečném play off se ve vyřazovacích soubojích dostalo až do samotného finále. V něm jsme však již nestačili na celek Stamaha Hodonín a tak jsme skončili celkově na druhém místě.

V kádru mužstva pro letošní rok došlo k minimálním změnám, přišli dva noví hráči a naopak jeden hráč přestoupil do TJ Kovo Ždánice. V letošním roce se soutěž opět rozrostla a tak doufejme, že přibude počet kvalitních utkání.

Mezi další činnosti klubu patří také pořádání letního turnaje v malé kopané Letocha cup, který se za svých sedm ročníků rozrostl na dvoudenní turnaj a přivítá každoročně mnoho celků z celé republiky. Letos se navíc účastnila dvě mužstva ze Slovenska a to až z dalekého Prešova. Letošním vítězem se stalo mužstvo V 42 Laza-

ři z Hané, které tak obhájilo loňské prvenství.

Vedení klubu by tímto chtělo poděkovat za podporu Obci Vacenovice, hlavním sponzorům Hospodě u Letochů a firmám Plášek&Profota a RIKBA s.r.o. za podporu v činnosti klubu.

Jménem vedení klubu si dovo-

lujeme popřát všem našim hráčům, jejich rodinám, příznivcům a ostatní široké veřejnosti mnoho štěstí, zdraví a osobních úspěchů v novém roce 2010.

*za KVASACO Vacenovice
předseda klubu
Ing. Radek Procházka*

SK Mogul Vacenovice v roce 2009

Činnost SK Mogul v roce 2009 v 77-leté existenci oddílu řídí 13-ti členný výbor. Členská základna má 292 členů, ze kterých je 222 dospělých a 70 v mládežnickém věku. Z celkového počtu je 267 členů mužského pohlaví a 25 ženského pohlaví. 132 členů je aktivních sportovců, 10 trenérů, 3 rozhodčí, 18 organizačních činovníků a 129 řadových členů. V klubu pracují 3 sportovní oddíly.

Oddíl lehké atletiky: Činnost oddílu je zaměřena na přípravu a organizaci „Běhu osvobození Vacenovic“ jako společné soutěže Moravsko-Slovenského běžeckého poháru Grand Prix Slováků (ČR) a Grand Prix Záhorie (SVK). Do uvedené soutěže je zařazeno 32 závodů, ze kterých se 20 běží v ČR a 12 na Slovensku. Již 35. ročník populárního krosu ve Vacenovicích se uskutečnil 18.dubna 2009, kterého se účastnilo 183 běžec-

kých nadšenců ve všech mužských, ženských a mládežnických kategoriích. Běhalo se tradičně na písčitéch okruzích v okolí stadionu ve větřném počasí. Bylo pod mrakem, ale avizovaný déšť našťastí nepřišel. Naš oddíl reprezentovali Bábík Antonín, Polášek Marek, Kukula Lukáš, Blaha Rostislav, Králík Lukáš, Polášek Martin, Šural Vít, Damborská Dita, Šural Jakub, Fridrich Petr a Damborský David. Příští 36.ročník proběhne 17.4.2010 a běžet se bude ve všech kategoriích tj. 6000 m muži, 4000 m ženy, 2000 m dorostenci a junioři, 1000 m žáci, 500 m přípravky a 60 m nejmladší. Kdo si věří, že uvedené běžecké tratě je schopen uběhnout, ať se na uvedený termín připraví a daného běhu se účastní. Ze strany organizátorů bude jeho účast vítána. Všem, kteří tento závod připravují a podílejí se na provedení zdárného

průběhu patří náš dík.

Oddíl stolního tenisu: V oddílu startují tři družstva. V sezóně 2008 - 2009 se A družstvu podařilo vyhrát okresní ligu, ale v baráži o postup do vyšší soutěže neuspělo. I přesto v historii stolního tenisu ve Vacenovicích se jedná o jedinečný úspěch. Do nové sezóny 2009/10 jsme přihlásili opět 3 týmy. Okresní liga (A –družstvo) Miroslav Novák st., Novák Radek, Křížka Zdeněk, Chvátal Petr. Okresní přebor (B-družstvo): Miroslav Novák ml., Mikulčík Libor, Charvát Petr, Bábík Josef. Okresní základ (C-družstvo): Fišman Jan, Fišman David, Koubský Radek, Ilčík Jakub. Dále střídavě nastupují: Novák Václav, Bačík Rostislav, Bolf Marek a Bařák Václav. C týmu přibyl nový hráč Ilčík Jakub, tento sport ho baví a doufáme, že se bude v budoucnu zlepšovat a postupovat kupředu. V letošním roce

došlo ve stolním tenise k reorganizaci skupin a promíchání jednotlivých týmů z Hodonínska a Kyjovska. Dá se říct, že po této reorganizaci, která se nás dotkla jen v týmu B, jsou výsledky více než vyrovnané, čímž se soutěž velmi zkvalitnila. Od poloviny minulého roku jsou veškeré celorepublikové výsledky stolního tenisu na internetových stránkách pinec.info (na mapce vlevo se klikne na jiho-moravský kraj a v zápětí se zobrazí veškeré soutěže, které se v tomto kraji odehrávají). Dále zde můžete nalézt spoustu užitečných a zajímavých informací. Tyto stránky jsou velmi moderní a přehledné.

Fotbalový oddíl: Nejstarší a nejmasovější oddíl klubu svou sportovní činnost vyvíjí v mužské a dorostencké kategorii na krajské úrovni a ostatní mládež na okresní úrovni.

M u ž i: Osmnáct odehraných sezón v krajských soutěžích je kvalitativní vizitkou tohoto družstva.

Loňský ročník ukončil v 1.A třídě na 7.místě se ziskem 37 bodů a skórem 34:28. Nepovedený vstup do sezony 2009/10 a nakonec poměrně vydařený závěr. Podzimní vystoupení připomínalo svými vzestupy a pády jízdu na horské dráze. Ta skončila nečekaně v suterénu 1.A třídy. První výhry jsme se dočkali až v pátém kole. Začátek se nám vůbec nepovedl. Po remíze ve Slavkově následovaly tři porážky, z toho dvě doma. V dalším průběhu sezóny jsme podávali nevyrovnané výkony. Na hráčích ležela psychická deka. Během podzimní části jsme se museli vypořádat i s početnou marodkou. Brankář Jašík chyběl v osmi zápasech. Zranění trápilo i zkušeného Bábíčka Renka, Václava Bařáka, Pavla Grufika, Jiřího Grufika, po celý podzim Šťastného Pavla. Rovněž jsme doplatili na nedisciplinovanost zkušených hráčů. Zatímco v loňské sezóně neopouštěl žádný hráč trávník předčasně, na podzim viděli červenou kartu hned tři hráči. Útočník Nedvěd oslabil svůj tým v zápase se Bzencem, záložník Vacenovský se nechal hloupě vyloučit na půdě posledních Ivanovic. Obě červené karty navíc byly uděleny v úvodní půlhodině zápasu. Třetím vyloučeným byl mladíček

Libor Chvátal. Po odchodu důrazného útočníka Voříška jen marně sháníme střelce. Jedenáct branek ve třinácti zápasech není pro ofenzivní hráče příliš dobrá vizitka. Na podzim nás trápila velmi slabá útočná činnost. Za očekáváním zůstaly i výkony zkušených hráčů v ofenzivě, ze záložníků skóroval pouze Sladký. Naopak se nám povedl závěr první poloviny sezóny. Sérii čtyř zápasů bez porážky utála až domácí ztráta se sousedním Vracovem. Sázíme výhradně na vlastní odchovance, tak nejspíše nás čeká náročné jaro.

Bilance po podzimu:
11.místo: 13 3 4 6 11:17 13 bodů.

D o r o s t: Třináct odehraných sezón v krajských soutěžích patří do historicky lepších období tohoto družstva. Ale už umístění v loňském ročníku ukázalo, že 12.místo s 23 body a s dosaženým skórem 39:55 bylo pro dané družstvo maximum a v dalším období jen stěží danou soutěž bude schopno udržet. V podzimní části se začíná čím dál víc projevovat nedostatek hráčů. Řekl bych, že je to problém všeobecný. Některé týmy si i přesto udržují dobrou herní úroveň. Jsou však i takové, které jsou na tom obdobně jako my. I přesto, že jsme sehráli vyrovnané zápasy, výsledky nám nepřinesly bodové zisky. Bohužel - štěstěna se k nám nakonec obrátila zády. Už v přípravě na novou sezónu jsme se potýkali s „nedostatkem“ hráčů. Registrovaných bylo vcelku dost, mnozí z nich se ovšem fyzicky nevyskytovali ani na trénincích, ani na zápasech. K tomu se ještě přidali dva dlouhodobě zranění. V přípravných zápasech museli tudíž nastupovat s hráči ze žákovské kategorie a nebylo jasné, jak sezónu začneme, s kým budeme moct počítat do mistrovských zápasů. Toto vše se odrazilo také v začátku sezóny. Při mistrovských zápasech byl scénář stejný. Před každým zápasem byla otázka, kolik se nás sejde. Byli jsme rádi, když jsme dali dohromady jedenáct hráčů. Pro každého z nich to znamenalo odehrát celý zápas bez možnosti střídání, obzvlášť náročné to bylo pro ty, kteří přešli ze žákovské kategorie. To se zákonitě muselo projevit na výsledku

zápasu. A když je takových prohraných zápasů víc, projeví se to na celkové psychice a sebevědomí. Bilance v podzimní části: 14.místo: 13 0 0 13 13:74 0

Ž á c i: V loňském ročníku jsme byli poprvé nuceni pro nedostatek hráčů přihlásit jediné družstvo starších žáků do základní okresní soutěže, ve které nastupují hráči od 6 – 15let. V soutěži, která pro podmínky přípravy našich družstev nepřinesla žádný kvalitativní hráčský ani růstový efekt, se naši žáci umístili na 3. místě: 18 13 1 4 87:21 40. Do letošní sezóny jsme přihlásili družstvo žáků do okresního přeboru, ve kterém hrají dvě družstva. Starších máme sice jenom sedm hrajících na celé hřiště v počtu 11 hráčů, ale jsou doplňováni v zápasech s mladšími, kterých máme patnáct a hrají podle nových pravidel na půlku hřiště (tzv.minikopaná) s počtem 8.

Umístění po podzimu:
Starší: 5.místo 10 3 0 7 16:46 9
mladší: 3.místo 10 5 0 5 40:28 15

P ř í p r a v k a: Nově vytvořené družstvo, které v loňském ročníku slavilo premiéru, si vytváří obdiv nejen u nás, ale i v okresním měřítku. Podařilo se vedení družstva stmelit jednolitý kolektiv hráčů podporovaných rodiči. V podmínkách našeho oddílu dosud nevídaný jev. V soutěži OP se v loňské sezóně umístila na 5.místě: 22 13 3 6 91:58 42

Po podzimní části letošního ročníku jsou na 2.místě: 11 9 0 2 93:20 27

V období leden až březen jsme se účastnili Okresní halové ligy přípravek pořádaných OFS. V kategorii mladší přípravky jsme v součtu 6-ti turnajů obsadili 1.místo ve skupině. V kategorii starší přípravky v součtu 5-ti turnajů jsme ve skupině obsadili 2.místo a kvalifikovali se o okresního finále, kde jsme v hale Teza Hodonín obsadili 6.místo. 13.a 14.června jsme pořádali turnaj minifotbalu „O pohár starostky obce Vacenovice“, kterého se účastnilo 220 kluků ve věku 6-10 let z 12-ti oddílů okresu. Bylo odehráno celkem 37 zápasů. U mladších jsme obsadili 1.místo a starší obsadili 4.místo.

Střelci po podzimu:

Muži	
Nedvěd Zdeněk	4
Sladký Miroslav	2
Kotásek Jan	2
Grufík Jiří	1
Bařák Marek	1
Bábíček René	1
celkem:	11

dorost	
Novotný Miroslav	6
Špaček Marek	3
Novotný Zdeněk	2
Krist Martin	1
Sabáček Tomáš	1
celkem:	13

žáci mladší	
Žurovec Petr	12
Kordula Patrik	9
Brázdil Petr	7
Kukula Lukáš	5
Brhel Petr	4
Milěr Martin	1
Kacrová Michaela	1
celkem:	39

Žáci starší	
Brhel Petr	5
Nešpor David	3
Brázdil Petr	2
Kordula Patrik	2
Brhel Kryštof	1
Milěr Martin	1
Polách Marek	1
Žurovec Petr	1
celkem:	16

přípravka	
Hollý Mário	43
Marcján David	13
Neuročný Richard	11
Petrucha Patrik	9
Zemánek Petr	6
Kordula Marek	6
Koutský Stanislav	2
Harca Ondřej	1
Herzán Kristián	1
Batěk Adam	1
cekem:	93

Plán zimní přípravy:

Den	datum	čas	místo	soupeř /činnost/
ČT	7.1.	16:30	doma	zahájení jarní přípravy muži,dorost
NE	17.1.	13:00	ZT Dubňany	muži – Bzenec
NE	24.1.	14:00	U Letochů	Valná hromada SK Mogul
SO	30.1.	11:00	ZT Dubňany	muži – Jablonica
SO	6.2.	13:00	ZT Dubňany	muži – Žádovice
SO	6.2.	20:00	U Letochů	Sportovní ples SK Mogul
ST	10.-13.2		Luhačovice	Kondičně-rehabilitační soustředění
NE	14.2.	15:00	ZT Dubňany	muži – Moravany
PÁ	19.2.	17:30	ZT Dubňany	muži – Dubňany A
NE	21.2.	15:00	ZT Dubňany	muži – Mílotice
SO	27.2.	13:00	ZT Dubňany	muži - Vracov
SO	6.3.	13:00	doma	dorost – Vracov
NE	7.3.	13:00	ZT Dubňany	muži – Dubňany B
SO	13.3.	11:00	ZT Dubňany	muži - Ratiškovice
NE	14.3.	13:00	doma	dorost – Mílotice
NE	21.3.	13:00	doma	dorost – Vlkoš
NE	21.3.	15:00	doma	muži – Vlkoš
NE	28.3.		venku	zahájení mistrovských utkání muži,dorost

Příprava družstev žáků a přípravky proběhne v tělocvičně ZŠ Mílotice. Přípravka se účastní Okresní halové ligy v kategorii mladších i starších. Turnaje jsou plánované v měsících leden až březen. Turnaj, který organizujeme my, se uskuteční u starších 16.1.

v tělocvičně v Mutěnicích a u mladších 13.3. v tělocvičně ZŠ Mílotice. O konkrétních termínech budou hráči a rodiče informováni prostřednictvím vedoucích jednotlivých družstev po schválení se strany KM OFS a další přípravné zápasy budou zpracovány po zveřejnění termínové listiny ze strany VV OFS Hodonín.

V letošním roce se nám konečně podařilo zlikvidovat haldy na hřišti, které byly navozené při rekonstrukci Růdnické ulice a kazily celkový dojem areálu. Vybudovali jsme svépomocně tak potřebné místo pro občerstvení, které bude dostupné široké veřejnosti v době provozu stadionu a bude zabezpečovat dostatečný sortiment kvalitního občerstvení. K tomu jsme

provedli výběrové řízení a objekt jsme dali k pronájmu. Začali jsme s budováním koutku pro nejmenší, který bychom rádi na jaře zprovoznili. Na základě nařízení vlády jsme zpracovali a zveřejnili Návštěvní řád stadionu SK Mogul Vacenovice, určující závazná pravidla chování vstupujících návštěvníků do prostor stadionu. V dalším období bychom chtěli opravit a natřít boční podhled tribuny, který nám chátá a upravit povrch tréninkového hřiště. Všechno je však podmíněno možností získání finančních prostředků na jejich opravy. V měsíci březnu jsme dali do užívání oficiální internetovou stránku našeho fotbalového oddílu SK Mogul, kterou můžete navštívit na www.fotbal-vacenovice.cz.

cz, kde jsou zveřejněny historicky dostupné i současné úspěchy a celková činnost v oddílu kopané.

Závěrem výbor SK děkuje všem, kteří svůj volný čas věnují práci při řízení nebo výchově mladých sportovců, jsou nápomocní při zabezpečování sportovního života ve Vacenovicích a zejména Všem sponzorům, Obecnímu úřadu, drobným podnikatelům a živnostníkům za dary poskytnuté v průběhu roku na zabezpečení chodu klubu a činnost v něm. Do nového roku 2010 přejeme všem příznivcům vacenovického sportu hodně zdraví, pracovních úspěchů a štěstí v osobním životě.

*Sekretář SK Mogul Vacenovice
Steinhübel Marian*

Hasiči Vacenovice

Období konce roku je vždy spojeno s určitou rekapitulací roku uplynulého a vytváření si plánů na rok příští. Ne jinak je tomu i v občanském sdružení dobrovolných hasičů ve Vacenovicích. Tato pravděpodobně nejstarší organizace v obci, jejíž nepřetržitá činnost se datuje od roku 1904, má ke konci letošního roku 35 členů. Vzhledem k tomu, že v obci není ustavena hasičská jednotka obce, je hlavní činnost tohoto občanského sdružení zaměřena na vytváření podmínek pro rozvoj volno časových aktivit a zájmovou činnost jak svých členů, tak i ostatních spoluobčanů. Z uvedeného také vyplývá vlastní obsah činnosti, který byl opět celkem bohatý.

Organizace se již dlouhodobě zaměřuje na požární sport jak v rámci okresu, tak i na celostátní úrovni v rámci EXTRALIGY ČR v požárním útoku. V roce 2009 jsme do soutěží zapojili dvě soutěžní družstva mužů. Přestože se ani jednomu našemu družstvu v letošním roce nepodařilo navázat na úspěchy z minulosti, je potěšitelné, že kolektivy drží při sobě a mají snahu o zlepšení situace a návrat alespoň jednoho družstva mezi republikovou špičku, kam jsme dlouhodobě v minulosti patřili. Dobrým příslibem pro budoucnost je „B“ družstvo, které vzniklo na podzim loňského roku. Letos ve své první soutěžní sezóně sbíralo zkušenosti a jejich výkonnost jde postupně nahoru. Úspěšnost „A“ týmu, který je složený ze zkušených „harcovníků“, je pro příští sezonu podmíněna jeho doplněním jedním, případně dvěma novými členy. Ze strany organizace je velký zájem získat do svých řad co nejvíce mladých lidí, kteří by chtěli si tento krásný a jedinečný sport vyzkoušet.

O tom, že to s požárním sportem myslíme i do budoucna skutečně vážně, svědčí i skutečnost, že jsme se před dvěma lety pustili do budování „Víceúčelového hasičského areálu“. Přestože do cíle této stavby máme ještě daleko, domníváme se, že se nám podařilo již nyní vytvořit pěkné zázemí, jak pro tento sport, tak i pro řadu dalších aktivit. Je zřejmé, že výstavba daného are-

álu je celkem náročnou záležitostí. V první řadě jsou to stovky hodin odpracovaných členy organizace bez nároku na jakoukoliv odměnu. Dále pak jsou to ekonomické náklady, jak na údržbu, tak i na samotnou výstavbu. Hlavní podíl nákladů leží od počátku stavby na hasičské organizaci, která do výstavby vkládá téměř všechny své prostředky jak vlastní tak i od sponzorů, sehnali jsme si státní dotaci ve výši 300.000,- Kč. Určitou část přispěla i „Obec“, v letošním roce ve výši 30.000,- Kč, za což jí patří poděkování. Výstavbou areálu sledujeme vytvoření kulturních prostor pro víceúčelové využití jak pro sport, kulturu i pro sousedská posezení spoluobčanů. V letošním roce měl areál již svou ostrou premiéru v podobě pořádání XXXII. roč. Memoriálu Mikuláše Bábíka, který byl opět zařazen do celostátního seriálu EXTRALIGY ČR v požárním útoku. Zúčastnilo se ho 62 soutěžních družstev z 26 okresů ČR. V neděli po EXTRALIZE byla uspořádána opět celostátní výběrová soutěž POHÁR MISTRŮ V POŽÁRNÍM ÚTOKU, kterého se zúčastnil výběr 35 nejlepších soutěžních družstev z celé republiky. V rámci doprovodného programu těchto akcí vystoupila hudební skupina NV4 a byla uspořádána taneční zábava se skupinou JAMA. Celý hasičský víkend ve Vacenovicích byl mimo jiné velmi zdařenou propagací obce a všemi návštěvníky byl velmi vysoce hodnocen. Jen pro zajímavost uvádíme, že pro návštěvníky jsme připravili cca 10 druhů jídel, snědli se dva 130 kg vepři, 50 kg uzeného cigára, vypilo se cca 35 sudů piva a mnoho dalších poživatin. Z uvedených údajů je dostatečně zřejmé, že se jednalo o velmi náročnou akci co do přípravy, organizace i celkového průběhu, kterou bychom vlastními členy jen těžko zvládli. Proto bych chtěl prostřednictvím tohoto článku ještě jednou poděkovat všem, kteří se na přípravě a průběhu dané akce podíleli. Zejména se jedná o manžele Belkovy, Blahuškovy, Juřikovvy, paní Peškovou a samozřejmě všem členům organizace a jejich rodinným příslušníkům.

Jednalo se o první velkou akci pořádanou v rámci našeho areálu a o tom, že i do budoucna bude o využití areálu zájem, svědčí skutečnost, že již v letošním roce zde proběhlo okresní kolo v požárním sportu, pořádané okresním sdružením dobrovolných hasičů a další celá řada akcí je ve fázi přípravy. Naším velkým přáním a zájmem je v roce 2010 tuto etapu výstavby areálu dokončit tak, aby mohl plně sloužit svému účelu.

Mimo výše popsaných činností naše organizace vykazovala i další aktivity. Provedli jsme dva úspěšné sběry kovového šrotu v obci a odevzdali více než 25 tun tohoto odpadu. Přesto, že výkupní cena šrotu v letošním roce byla nízká, vytvořili jsme si tím základní prostředky pro krytí naší činnosti, za což patří hlavní poděkování našim spoluobčanům, kteří nás tímto kovovým odpadem obdarovali. Přes zimní období pravidelně zabezpečujeme pro své členy rekreační sportování v tělocvičně v Miloticích. V měsíci dubnu jsme byli na 3 denním sportovním soustředění na okrese Kroměříž.

Jak jsme již uvedli v předchozích řádcích, naším cílem pro příští rok je dokončit započatou výstavbu areálu a začít jej plně užívat jak pro požární sport, tak i další aktivity. Pevně věříme, že se nám podaří personálně posílit naše soutěžní družstva, aby byla schopná co nejlépe obstát jak v rámci okresní požární Grand Prix, tak i v EXTRALIZE ČR v PÚ. Z uvedeného důvodu opětovně vyzýváme potencionální zájemce o požární sport, zejména z řad dětí a mládeže, aby doplnili naše řady. Z dalších úkolů, které nás pro příští rok čekají, je příprava Memoriálu Mikuláše Bábíka, který byl opět po letošním zdařeném ročníku sněmem EXTRALIGY zařazen do této celostátní soutěže i pro rok 2010. Z uvedeného je zřejmé, že nás čeká náročný rok plný práce, ale také zábavy a sportování.

Závěrem tohoto krátkého výpisu z naší činnosti považujeme za nutné zmínit se i o našich partnerech a sponzorech, bez jejichž pomoci by naše situace byla daleko složitější. Zejména se jedná o partnery, kteří nás podpořili finančně

ně nebo věcnými dary při přípravě naší soutěže. Především se jedná o autoservis Bosch Car Servis Vladex s.r.o. Kyjov, pan Jaroslav Jakubíček pohostinství „Březičko“, Pekařství Vacenovice p. Marcián, Kamenictví Dušan Brhel Vacenovice, Stavební práce Pavel Bábík Ratíškovice, Stavební firma Jan Dobeš Vacenovice, pan Marek Synek Vacenovice, RIKBA spol. s r.o. Skalica, Kovovýroba Josef Svitálek Vracov, Květinářství

Blanka Synková, Zera a.s. Ratíškovice, Stavební společnost VASTAS s.r.o. Vacenovice, Bábík spol. s r.o., STAK-D spol. s r.o. Domanín, Cukrárna Libor Mikulčík, Obec Vacenovice, HASTEX-HASPR s.r.o. Pardubice, Truhlářství Luboš Foltýn, Hospoda u Letochů, Truhlářství Antoš, ELS elektro středisko Vracov, Jiří Bábík prodejna potravin a výroba prádla, RIVA pan Josef Řihák a paní Pešková. Všem výše jmenovaným

patří naše poděkování za jejich pochození a projevenou přízeň v roce 2009.

Základní organizace Sboru dobrovolných hasičů ve Vacenovicích přeje všem svým příznivcům a spoluobčanům klidné a pohodové prožití vánočních svátků, veselý konec roku a mnoho zdraví, štěstí a osobní pohody v roce 2010.

*Pavel Bábík
za výbor SDH Vacenovice*

Národopisná společnost

A opět tady máme vánoce... Už zas !? Vždyť byly před rokem ! Možná nejsem sám, komu připadají roky čím dál kratší a kratší. Asi to bude tím uspěchaným „online“ způsobem života . Stále víc mi připadá že se vytrácí ten nádherný a ničím nenahraditelný osobní kontakt s okolním světem. A tak paradoxně v době komunikačních technologií, o nichž se nám před pár lety ani nesnilo, ztrácejí lidé schopnost a umění spolu komunikovat a naslouchat si navzájem. Rozměr toho uplynulého roku lze vnímat i tím, kolik jsme toho během něj stihli vykonat, bez ohledu na to, jak zdánlivě rychle nám uplynul. Různé významné i

drobnější události jsou pak milníky každoročního běhu života, které nám pomáhají odlišit jeden rok života od druhého a hodnotit tak svůj život a porovnávat různé jeho etapy. Pro nás, členy Národopisné společnosti, byl uplynulý rok ve znamení práce s dětmi. Uvědomili jsme si totiž, že jedinou možností, jak motivovat naše děti k aktivnímu a tvůrčímu způsobu života je naplno se jim věnovat a osobním příkladem je vést k zájmu o věci veřejné, o svoji obec, svůj rodný kraj, jeho historii a tradice. Jen tak budou moci naši potomci bohatý kulturní odkaz přijmout a rozvíjet a tím se naše práce a obětovaný čas mno-

honásobně zúročí.

Nemám dobrý pocit z výročních zpráv, které každoročně do našeho obecního zpravodaje píší všichni sdružení v obci. Sebechvála totiž poněkud smrdí a navíc netřeba chválit dobré zboží, to tak učiní podle známého rčení samo. Nicméně ani to sdružení naše nechce zůstat pozadu a mně pak nezbyvá, než stručně představit naši činnost v uplynulém roce zejména těm našim spoluobčanům, kteří naše akce nenavštěvují a případně je tak přimět, aby některou folklórní či národopisnou akci navštívili v roce příštím. Tak tedy :

Muzeum Vacenovice

V uplynulém roce se nám v muzeu podařilo uspořádat několik zajímavých akcí. V době fašánku proběhla docela originální výstava historických i současných map, na nichž bylo možno najít jak naši obec, tak lesní komplex Dúbravu, která ji obklopuje. Vernisáží výstavy byla opět pravá slovácká zabijačka plná tradičních specialit. O velikonočních jsme potěšili zejména naše nejmenší výstavou hraček, uspořádanou k výročí naší základní školy. Tentokrát byl vernisáží turnaj v kuličkách. Na své si přišli také milovníci velikonočních tradic. Koncem dubna opět zabodoval již tradiční a jedinečný košť oharků nazvaný Na Marka zasad' oharka. Po několika letech se

konečně podařilo uskutečnit kdysi tradiční Slováké vinobraní, tentokrát pořádané v areálu muzea. Akci přál nádherné počasí babího léta a spokojenost diváků nejlépe vyjadřoval fakt, že setrvali dlouho po skončení vlastního pořadu. Sezónu v muzeu uzavřela výstava Tomáše Petržely z Vracova, představující československé vojáky v obou světových válkách. Výstava byla slavnostně zahájena 28. října pietní akcí u pomníku padlých, zasazením lípy republiky a lampionovým průvodem k muzeu s miniohňostrojem. Jako organizátoři akce jsme podcenili zájem veřejnosti, zejména pak rodičů s dětmi a tak byl při otevření výstavy pořádný nával. Výstava končila pro děti velmi atraktivní přehlídkou vojenské techniky a soutěží v

branných disciplínách. V muzeu proběhl také druhý ročník Martinského žehnání vína, během něž mladým vínům požehnal pater Viliam Gavula. Ve výčtu muzejních aktivit nesmím zapomenout ani na tlučení ořechů a draní peří, které každoročně zajišťují naše tetičky. Výtěžkem jsou finanční prostředky, které jsou potřebné na pokrytí provozu muzea. Tlučení ořechů i draní peří proběhne také tuto zimu. Nejdůležitější plánovanou investicí je pořízení vitrín pro stálou expozici muzea, jejichž hodnota je 130.000,- korun. Zatím se nám podařilo sehnat necelou polovinu potřebné částky, zbylou část financí budeme shánět z grantů a dotací Jihomoravského kraje a taky z výtěžku našich akcí, zejména pak krojového plesu.

Salaš Rúdník

Po roce zkušebního provozu vstoupila Salaš Rúdník jako místo pro pořádání národopisných akcí do své druhé sezóny, kterou opět otevřel slet čarodějnic, nazvaný podle keltského svátku ohně Beltine (beltajn).

V mohutném reji čarodějnic byla tak jako vloni zvolena a oceněna jejich miss. Druhý den, tedy o prvním májovém dni, bylo připraveno odpoledne pro děti, nazvané Jaro na salaši. V programu plném her a soutěží bylo vrcholem vystoupení historizujícího sdružení Poustevník z Brna. Zpívání

s beranem, pořádané členy mužského sboru Od Lip, proběhlo již tradičně první sobotu v červnu a bylo, jak se na Medarda sluší, provázeno deštivým počasím. Ani to však neodradilo jak účinkující tak diváky od návštěvy tohoto setkání mužských sborů v krásném prostředí Rúdníku. Během přehánky pak spontánně vznikla nádherná komorní muzikantská akce ve stodole a my jsme si otestovali, že do stodoly se vejdou i dvě stovky lidí. Nálada byla taková, že i když přestalo pršet, nikomu se nechtělo ven. Na „Cyrilka“ pak salaš hostila recesistickou soutěž folklórních souborů zva-

nou Olin – pijáda, letos pod tvůrčím vedením Franty Ilčíka. V disciplínách, zaměřených tentokrát na práce ve vinohradě, zvítězilo domácí družstvo

Omladiny, což nás zavazuje také k uspořádání příštího kola v roce 2010. Na salaši proběhl také Svatojánský pochod tajemnými a strašidelnými místy okolí Vacenovic, druhý den pak bylo připraveno soutěžní odpoledne pro děti, zaměřené na přírodu a ekologii, nazvané Slunovrat na salaši.

Folklórní akce

Letošní nejvýznamější svátek v obci - Slovácké hody - provázelo poprvé po dlouhé době překrásné počasí. To se projevilo také na rekordním počtu krojovaných. Je velmi potěšující skutečnost, že účast mladých krojovaných mimo okruh Omladiny má rok od roku vzrůstající tendenci. Hody byly vydařené zejména zásluhou skvělých stárků Katky Blahové a Jakuba Bábíka spolu s hospodáři Liběnou a Pavlem Lisých. Příjemné pocity z letošních hodů kazí jen vzpomínka na nekonečné martyrium kolem hle-

dání hospodářů a poslušání často až trapných výmluv. Čekali bychom spíše nezámerné mladších ročníků o stárkování, ale situace je kupodivu naprosto opačná.

Hlavním těžištěm příprav Omladiny i mužského sboru Od lip byl také festival v Miloticích. Letos byl zaměřen na téma odvodů a vacenovičtí folkloristé hostovali hned v několika jeho pořadech.

Kateřinská zábava hostila tentokrát hudební skupinu 99g z Vracova, která přitáhla daleko více posluchačů než bylo zvykem v minulých letech a

vytvořila tak jedinečnou atmosféru bývalých zábav.

Kromě pódiových akcí zajišťovali členové Omladiny i mužského sboru také všechny výroční obyčeje v obci - fašaňkovou, velikonoční a štěpánskou obchůzku, mikulášskou nadílku a obchůzku Lucek. Letos jsou všichni srdečně zváni na pořad Vánoce na Moravě 22. prosince a příští rok potom na Krojový ples, který je plánován na fašaňk, tj. 13. února a jeho výtěžek bude opět věnován na budování muzea ve Vacenovicích.

✠ klub

Na podzim letošního roku začal v muzeu pracovat kroužek pro nadané děti psí klub. Název pochází od prestižních univerzitních studentských klubů. Jeho krédem je vést děti k poznávání přírody a historie naší obce i našeho kraje, možnost osvojení si základů sběru dat v terénu, jejich zpracování a archivace pomocí moderní výpočetní techniky, pořizování kvalitní fotografické a filmové dokumentace. Děti se budou seznamovat prostřednictvím pokusů se

zákony přírody, budou se podílet na sestavování sbírek muzea, přípravě výstav, sběru artefaktů v terénu. Přípravou jsou cesty za poznáním okolí obce i vzdálenějších koutů naší vlasti. Prvním výzkumným úkolem psí klubu je zmapování bývalých hranic milotického panství a zdokumentování všech zbylých hraničních kamenů. O svých výzkumech budou děti podávat zprávy i prostřednictvím Vacenovického zpravodaje. Schůzky psí klubu jsou vždy v pátek od 15ti hodin v muzeu.

Národopisná společnost Vacenovice se v minulém roce stala členem české sekce CIOFF, mezinárodní organizace pořadatelů folklórních akcí a festivalů.

Ing. Miroslav Blahušek

Redakční rada:

Blanka Bábíková,
Metoděj Šťastný,
Marta Grufíková,
Marcela Tomašovičová,
Ludmila Kacrová

vám přeje radostné a klidné prožití svátků vánočních,
v novém roce hodně zdraví a mnoho spokojenosti.

Branné odpoledne - muzeum

Členové redakční rady neodpovídají za obsah, chyby a názory jednotlivých autorů příspěvků.

Olin-pijáda - Pošta pro tebe

Olin - pijáda

Rozloučení s P.Fr. Adamcem

Stavební obvod Dřínovec

Lesní cesta Rúdník

Otvírání cyklostezky na Rúdník 27.6.2009

Festival Milotice

Fotbalový turnaj O pohár starostk obce

Občerstvení stadion SK MOGUL

Zpívání s beranem

Herní prvky za obecním úřadem